

**DŽEK
SLEJD**

**BROJ
70**

ŠEJN

**CENA
40 DINARA
EDICIJA
DOK
HOLIDEJ
VANREDAN
BROJ**

PREPREDENI BANDIT

★ **SEJN** ★

DŽEK SLEJD

PREPREDENI BANDIT

NIŠRO FORUM-OUR MARKETPRINT

**EDICIJA VESTERN ROMANA
Š E J N**

Broj: 70

**Glavni i odgovorni urednik:
Svetožar TOMIĆ**

**Urednik:
Zorka CIRIĆ**

**Naslov originala:
Jack Slade
TREACHEROUS BANDIT**

**Recenzija:
Miloš SIMIĆ**

**Prevod i adaptacija:
Miloš SIMIĆ**

**Lektor:
Olivera SIJAČKI**

**Tehnički urednik:
Valerija ŠREDER**

**Naslovna strana:
Ferenc BARAT:**

**Korektori:
Marija BURANJI
Margit HORVAT-HARANGOZO**

**Štampa: 7. III 1985.
Tržište: 16. III 1985.**

**Izdaje i štampa NIŠRO FORUM — OOUR MARKETPRINT, Novi
Sad, Vojvode Mišića 1. Glavni i odgovorni urednik: Svetožar
TOMIĆ. Urednik: Zorka CIRIĆ. Naslov originala: Jack Slade —
TREACHEROUS BANDIT. Copyright: 1976. by Towe Pub-
lications INC, prema ugovoru sa GPA iz Minhena.**

**Oslobođeno osnovnog poreza na promet, mišljenjem Pokrajinskog
sekretarijata za obrazovanje, nauku i kulturu SAP Vojvodine broj
413-12/79 od 28. II 1979. godine.**

Na blatnjavim ulicama vladala je velika gužva. Šejnu se činilo da su se u Skagveju okupili svi budući kopači zlata iz cele Amerike. U očima većine videle su se sjajne iskre. Svi su bili ubeđeni u to da će se posle godinu dana vratiti sa zlatonosnih polja Aljaske kao bogati ljudi.

Zapadnjak je dahtao ispod teškog prtljaga koji je nosio kao zavežljaj na ramenu. U svojoj makinav-jakni, vunenim pantalonama, visokim kožnim čizmama i krzjenoj kapi izgledao je kao i svaki drugi budući kopač zlata. Jedino što je od većine njih bio viši za glavu.

Jednog trenutka osetio je dodir na svojoj ruci. Okrenuo je glavu.

— Halo, mister — obrati mu se neki mladi plav momak ljubaznim, prijatnim glasom. — Vi vučete čitavu gomilu stvari. Preko Čiklot klanca noge će vam od toga biti teške da ćete jedva moći da ih vučete.

Šejn se isceri i klimnu glavom.

— Ništa se tu ne može izmeniti, mladiću. Ili, pak, ti znaš nekog ko će poneti paket mesto mene?

Zapadnjak sa zadovoljstvom primeti kratak blesak u očima plavog momka.

— Naravno, mister — odgovori on. — Vi ste tek sada stigli sa „Sitlom” i niste još čuli za „Pouz dane pakere”, zar ne?

Visoki čovek odmahnu glavom.

— Ne, nisam čuo — reče on. — Kakvo je to udruženje?

— To je jedno jako ugledno društvo koje ima zadatak da olakša kopačima zlata put preko klanaca. Za jednu malu sumu „Pouz dani pakeri” preneće vaš prtljag preko Čiklot klanca, tako da vi nećete biti na izmaku snaga kad na kraju stignete na drugu stranu klanca i kada ćete imati još hiljadu milja pred sobom.

— Zvuči dobro — promrmlja Šejn.

— Ja ću vas odvesti, mister.

Zapadnjak je krenuo za mladićem kroz gomilu ljudi. Skoro neprimetan osmeh titrao je na njegovim usnama. Slutio je šta ga tamo čeka, ali to je baš i bilo ono što je tražio.

Bio je ubeđen da je dospeo u ruke jednom od ljudi Soupi Smita.

Njegova desna ruka opipa „remington” koji je stajao u pojasu ispod makinav-jakne. Bio je sasvim siguran da će mu njegov top biti potreban u toku sledećih pola sata.

„Pouzdaní pakeri“ stajao je natpis iznad plavo obojene kolibe od dasaka. Bio je ispisan lepim slovima i ukrašen zastavom Sjedinjenih Država. Na susednoj zgradi Šejn je pročitao: „Telegrafska služba.“

On se malo namršti.

Svaka budala je morala znati da između Aljaske i Sjedinjenih Država nema telegrafskih veza. Uprkos tome više od petnaestak budućih kopača zlata tiskalo se ispred kolibe.

— Hajdete, mister — reče plavi momak žustro i pokaza ulaz u plavo obojenu drvenu zgradu. — Dajte mi vaš prtljag. Ja ću ga uneti umesto vaš unutra.

Zapadnjak mu pruži svoj paket i momak skoro posrnu pod teretom. Umalo nije kleknuo na kolena.

— Zaboga, šta vi to sve vučete sa sobom! — dahtao je plavi momak. — Sa ovim ni u snu ne biste uspeli da predete preko Čilkota.

Zapadnjak se isceri i uđe za njim u kuću.

Prostorija u kojoj su se našli bila je na sredini podeljena jednom dugačkom tezgom. S desne strane stajala je velika vaga i plavi momak je stavio na nju Šejnov prtljag.

Osim jednog čoveka u dugačkom svečanom kaputu sa niklovanim naočarima, kancelarija „Pouzdanih pakera“ je bila prazna.

— Ovo je mister Lanser, vlasnik — obavesti ga momak.

Mister Lanser se osmehnu izveštačeno i pruži ruku Šejnu iznad tezge. Bila je tako mekana i hladna kad je dodirnula Zapadnjaka.

— Vi, dakle, želite da vam mi prenesemo vaš paket preko Čiklot klanca? — upita on piskavim glasom. — To je pametna odluka. Taksa se plaća prema težini.

— Osamdeset funti! — doviknu momak preko vage.

— Na jednu funtu težine zaračunavamo četvrt dolara. To bi za vaš paket bio dvadeset dolara, mister — obavesti ga vlasnik.

— To je prihvatljiva cena — reče Šejn i mahnu glavom. Krajevina oka primeti da su u prostoriju ušli neki tipovi koji mu se uopšte nisu dopali.

— Mi smo s one strane klanca podigli jednu stanicu gde ponovo možete preuzeti vaš prtljag — nastavio je vlasnik. — Pošto je vaš paket siguran platite tek tamo preko. Ali, mi bismo vam bili zahvalni ako uplatite jednu malu sumu. Naši troškovi, razumete već?

Dok je vlasnik govorio Šejn je napregao uši i osluškivao šuškanje i šaputanje iza svojih leđa.

Kad je okrenuo glavu ugledao je požudne poglede nekoliko mračnih tipova i sada je znao šta ga čeka ako izvadi svežanj dolara i oni primete da on nosi gomilu novca sa sobom.

Ipak, Zapadnjak se isceri vlasniku i klimnu glavom.

Zavukao je ruku u unutrašnji džep svoje makinav-iake.

Oči vlasnika se razrogačiše, kao da su htele da izađu iz očnih dupli, kad je ugledao debeli smotuliak novčanica. I to nisu bili sitni zelembači, nego novčanice od sto dolara.

— Hej! — viknu jedan čovek iza njega.

Šejn je krajevima očiju video kako jedan bik od čoveka udara pesnicom po nosu nekog drugog. Čovek riknu i posrnu prema Zapadnjaku.

Plavi momak koji ga je doveo ovamo stvorio se iznenada pored njega.

— Pazite, mister! — viknu on.

Upozorenje nije bilo potrebno. Šejn je već bio osetio kandže koje su htele da se zabiju u njegovu jaknu.

Zatim se odnekud ispruži ruka koja je htela da zgrabi svežanj dolara.

Zapadnjak munjevito vrati novac u makinav-jaknu. U njegovoj desnoj ruci odjednom se stvorio „remington”. Cev pogodi maljavu šapu i čovek urliknu od bola.

Šejn nije dao ljudima vremena da se povrate od iznenađenja. Okrenuo se munjevito i njegova levica zviznu kroz vazduh. Pogodio je jednog bradonju koji polete unazad. Udario je leđima žestoko u vrata koja se s treskom otvoriše. Čovek se prevrnuo i nestao iz Šejnovog vidnog polja.

— Udario je Henka! — dreknu neko.

Odjednom su svi stali ispred Zapadnjaka.

Šejn je nemarno držao „remington” u svojoj ruci. Plavog momka je takođe držao na oku. Video je kako mladić steže usne. Bilo je to sigurno razočaranje zbog toga što ljudima nije uspeo da otmu novac visokom strancu. To se još jasnije ispisalo na njegovom licu.

Za sekundu su svi ukočeno gledali Šejna, a zatim je neko kriknuo.

Zapadnjak se pomeri korak u stranu. Kraičkom oka bio je primetio pokret iza sebe. Jedna drvena cepanica s treskom pade na tezgu blizu njega.

Zapadnjak se odupre rukama na tezgu. Njegove čizme poleteše munjevito kroz vazduh. Prvi ispred njega kriknuše, bili su odbačeni nazad i poobarali one iza sebe.

To je za Šejna bio trenutak predaha.

On se gipko okrenuo nazad i jednim skokom kliznuo preko tezge. Zgrabio je vlasnika kome sada niklovane naočare kliznuše niz nos.

Zapadnjak ga zatim zgrabi za kragnu dugačkog kaputa i podiže ga uvis. Cev „remingtona” našla se sada na slepoočnici čoveka koji je žestoko gutao pljuvačku i pokušavao da dode do daha. Disao je teško.

— Da niste mrdnuli, vi, nitkovi! — grmnu Šejn.

Odmah nastade tišina. Nijedan bandit nije se usudio ni okom da trepne.

Šejn je bio ubeđen da oni neće imati nikakvog obzira prema slabašnom vlasniku „Pouzdanih pakera”, sem ako i on nije član iste bande.

Sada je i plavi momak držao revolver u ruci.

— Napolje odavde, vi kućkine sinovi! — viknu on. — Sta vam pada na pamet da ovde u našoj kancelariji pravite takav cirkus? Da jednom poštenom čoveku otmete novac! Ti prokleti odrpanci! Bolje bi bilo da izađete na zlatonosna polja i kopate kao i ostali, ako hoćete da se obogatite!

Plavik momak je oteo Šejnu iz usta. Sačekao je dok se družina povukla iz kancelarije, a zatim se iscerio prema mladiću. Njegov revolver je još uvek bio naslonjen na slepoočnicu vlasnika „Pouzdanih pakera“, koji se nije usudio ni da se mrdne.

— To si lepo rekao, mladiću — kazao je Šejn. — Nadam se da si i ti pozeleo moj novac.

Momak je prebledio.

— To niste smeli da kažete, mister — odvrati on. — Mister Lanser i ja se naravno izvinjavamo zbog ovog neprijatnog događaja za koji ne možete okriviti nas.

— Zaveži, mali! — povisi ton Šejn. — Pročitao sam vas, kućkini sinovi! Vi namamljujete one koji su tek stigli ovamo da ih opljačkate. Verovatno bih i ja izgubio svoju opremu da nisam bio u stanju da se branim!

Šejn pride jedan korak momku.

Mladić uplašeno ustuknu nazad i podiže svoj revolver, ali ga Šejn jednostavno odgurnu u stranu i uze svoj prtljag.

Kao da je bio lak kao pero, podigao je prtljag na rame. Zatim se ponovo okrenuo natrag i pogledao momka.

— Kaži mi svoje ime, mali! — reče on oštro.

— Džon Foster — odgovori plavi momak. — I, ako mi samo još jednom kažeš mali, razbiću ti njušku.

Zapadnjak se isceri. Nije odgovorio ništa.

Još ranije su ga opomenuli da se čuva ovog mladića.

Kažu da je on jedan od najvažnijih ljudi u bandi Soupija Smita. Zvali su ga Slím Džim, prepredeni Džim. Svojim trikom umeo je da izigrava bezazlenog, ljubaznog momka spremnog da u svakoj prilici pomogne, sredio je on dosad sigurno bezbroj kopača zlata.

Na vratima Šejn se još jednom okrenuo.

— Dobro, Fostere — reče on mirno. — Ako me još jednom vidiš ovde u Skagveju, onda napravi širok luk oko mene, u protivnom može se lako dogoditi da ti zavrnem šiju.

Snažnim koracima napustio je visoki čovek kancelariju „Pouzdanih pakera“.

Kad se našao na blatnjavom putu namestio je ljutito lice. Hteo je da ostavi utisak da s njim nema šale.

Zapadnjak je u gomili otkrio ljude koji su izbegavali njegov pogled. Naterao ih je da ga poštuju i da ga se boje. To je primetio. Ali, debeli svežanj novčanica koji im je pokazao bio je suviše primamljiv da bi ga ostavili na miru. Sigurno je vlasnik „Pouzdanih pakera“ već bio na putu ka Soupiju Smitu da mu ispriča o bogatom došljaku, koji nije dozvolio da ga opljačkaju.

Šejn je ponešto čuo o Soupiju Smitu. Taj čovek je izbegavao nasilje gde se god moglo. Znao je jako dobro da leševi uvek sa sobom nose teškoće. Zato se ograničio da ljude namamljuje u zamku jeftinim trikovima i da ih tako pljačka.

U ovom gradu gde nije bilo zakona, čovek je morao samog sebe da čuva. Ako to nije u stanju, onda je on sam kriv. Kad dozvoli da bude opljačkan, onda nijedan petao neće kukurikati za njim.

Šejn je pogledao kuću u kojoj se nalazila kancelarija „Te-

legrafske službe" ispred koje se tiskala gomila kopača zlata. Prišao je tamo i prokretio sebi put između onih koji su čekali napojku.

Zapadnjak je ušao u kancelariju. Prišao je ogradi iza koje je jedan službenik sa zelenim štitnikom iznad očiju primao tekst koji mu je diktirao čovek ispred žičane ograde.

— Sta treba da znači ceo ovaj cirkus ovde — grmnu Zapadnjak tako jako da su mogli da ga čuju i oni tamo napojku na ulici. — Da li se ja ovo nalazim u nedeljnoj školi u kojoj se vi igrate telegrafa? Svaka budala zna da odavde nema telegrafske linije do kuće u Sjedinjenim Državama. Ali, lakovernih ljudi koji se mogu nasamariti i najglupljim trikom izgleda nikada neće izumreti!

Službenik iza šaltera je prebledео.

Kopač zlata ispred rešetke gledao je Šejna razrogačenih očiju. Zatim se osvrnuo unaokolo, zabio svoje prste u žičanu ogradu i viknuo.

— Da li je to tačno, kučkin sine, što je mister rekao?

Službenik se podiže drhteći. Stolica se prevrnu iza njega i s treskom pade na pod.

Šejn je počeo gromoglasno da se smeje. Suze su mu tekle iz očiju kad je napuštao kancelariju.

Ljudi su gledali iznenađeno u njega kao da je sišao s meseca ili neke planete.

— Da li je neko video žice koje vode u Sjedinjene Države? — viknu on. Previjao se od smeha.

Jedan čovek mu pride.

— Oni kažu da žice idu ispod zemlje, mister! — promrm-ljao je on.

Šejnov gromki smeh odjekivao je preko ulice.

Počela je da se okuplja sve veća gomila ljudi. Neki su ta-kođe počeli da se smeju.

— Ljudi! — vikao je Zapadnjak. — Ja mislim da je Skag-vej pravi grad za mene. Ničim se ne može lakše zaraditi no-vac nego ljudskom glupošću!

Prestao je da se smeje tek kada je stigao do prve pop-rečne ulice.

Za danas je dosta, pomisli on.

Dva puta je žestoko stao na žuli Soupiju Smitu. Kralj Skagveja će sigurno reagovati. Zapadnjak je bio ubeđen u to. A, ako pokuša da se skloni s puta visokom strancu zato što se boji da će imati još više poteškoća, imao je Šejn još i nekoliko drugih načina kako da ga izmami iz njegove tazbine.

III

Šejn je znao da u celom Skagveju postoji samo jedno jedino mesto gde se može osećati sigurnim od Soupija Smita. Ali, kada je ušao u „Hilijev pansion" njegove crte lica se smračile. Kao da tu nešto nije bilo u redu.

Bio se prilično uplašio kad je prasnuo pucanj u maloj pri-jemnoj prostoriji i kugla udarila nedaleko od njega u drveni zid.

Neki bradati čovek, koračajući unazad, udaljavao se od recepcije i udario u Zapadnjaka koji je stajao na vratima.

— Ti prijavi, vaštjivi nitkove — začu se neki zvonki glas. — Sta uobrazavaš u tvojoj glavi? Gubi se ako ne želiš da dobiješ kuglu u glavu! Jer, to je jedino što možeš dobiti od mene!

Bradonja je bio bled kao krpa kad se okrenuo prema Zapadnjaku. Pogledao ga je uplašeno za trenutak i zatim pored njega šmugnuo iz pansiona kao lasica kroz rupu.

Zapadnjak uperi pogled prema recepciji.

Mlada žena koju je ugledao bila je doduše obučena samo u farmerice i mušku košulju, ali te stvari su sigurno sašivene po meri njenog tela, jer one su naglašavale njene raskošne obline više nego što su ih sakrivala.

Njene crne oči sevnuše prema Šejnu. Očigledno je bila jako ljuta. Mali revolver u njenoj ruci još više je pojačavao taj utisak.

Odlučnim pokretom glave zabacila je jedan uvojak svoje crne kose i viknula.

— Prestanite s vašim poganim cerenjem, mister, ako i vi ne želite da ponovo budete izbačeni napolje na svež vazduh!

Zapadnjak pokaza glavom nazad.

— Ljudi ne stoje baš u red kod vas — reče on. — Možda niste odabrali pravi način kako da postupate s ljudima koji vam plaćaju.

Za trenutak je izgledalo tako kao da će podići revolver i uperiti ga na Zapadnjaka. Ipak, sklonila je oružje.

— Vi, muškarci, svi ste isti! — prosikta ona. — Šteta što na Aljasci ima tako malo ogledala. Inače bi brzo shvatili da ste od savršenstva daleko kao nebo od zemlje.

Šejново lice se ponovo razvuče.

— Ovde na Aljasci je hladno — reče on i isceri se. — Onda nam ne preostaje ništa drugo nego da svoja savršeno građena tela pokrijemo gomilom krpa.

Ispustila je neki neodređen glas i vratila se iza tezge. Odlučnim pokretom stavila je neku knjigu ispred Šejna.

Visoki čovek podiže obrve.

— Knjiga gostiju ovde na Aljasci? — upita on iznenađeno. — A, čemu dobrom vam služi ova stvar?

— Želim da znam imena ljudi koji prenoće ovde kod mene, a zaborave da plate ili čak i ponesu nešto sa sobom!

— Ja mogu da platim unapred — objasni joj Šejn.

— Time ja još nisam sigurna da ćete nešto poneti sa sobom kad se izgubite odavde — odvrati ona otrovnim glasom.

— Ljudi, o ljudi — mrmljač je Šejn. — Ako neko sumnja s razlogom nemam ništa protiv, ali da li vaši gosti kad ih dočekate ovakvom dobrodošlicom ne izgube volju da ovde prenoće?

— Možete i vi da se izgubite ako vam se ovde kod mene ne dopada, mister! — viknu ona. — Smestite se u vašljive sobe Soupija Smita, ako to više volite!

Šejnov pogled kliznu preko vitkog stasa lene žene.

— Da li to znači da ja ovde mogu prenoćiti, bez straha

da me neko za to vreme ne napuni olovom, mis? — upita on.

Žena je pocrvenela. U njenoj ruci stvorio se revolver.

— Ja nisam bandit kao što je Soupi Smit, mister! — viknu ona. — I, nimalo mi se ne dopada kad je neko tako uobražen kao vi!

— Polako, devojko! — osmehnu se Zapadnjak. Pa, zašto se ljutite? Ja sam samo tražio prenoćište.

Pogledala ga je oštro.

— Spreman sam da zato platim jednu umerenu cenu i obećavam vam da iz vašeg dućana neću odneti ništa. Ako od vaših gostiju tražite da se uljudno ponašaju, onda vi treba da im pokažete kako to izgleda.

Odmah se smirila.

— Izvinite, mister! — reče ona posle izvesnog vremena. — Ali, čovek pre vas me je prilično naljutio.

Pogledala ga je nepoverljivo s blago nakrivljenom glavom u stranu.

— Ipak, ja ne mogu a da ne kažem — nastavila je ona — ali vi takođe izgledate kao neko ko misli da sve devojke moraju pasti u nesvest samo ako ih pogledate.

Sejn se tiho nasmeja.

— Ne volim devojke koje padaju u nesvest — objasni joj on.

Ona je čvrsto stisnula usne kad je primetila njegov pogled koji je nekoliko sekundi bio prikovan za njene nabrekle grudi. Jednim brzim pokretom gurnula mu je knjigu gostiju i on naškraba svoje ime, ne skidajući pogled s devojke.

Privukla je knjigu sebi.

— To ne može ni bog pročitati — reče ona. Vrtela je glavom. — Šta bi to trebalo da znači?

— Sejn — odvrati on osmehnuvši se. — I da znate, ja sam uvek bio ponosan na svoj lepi rukopis.

— Treba samo da gledate u to što pišete i onda će biti bolje — odvrati ona zajedljivo. Pokazala je glavom prema jednim vratima pored recepcije. — Hoćete li zajedničku ili posebnu sobu, mister?

— Posebnu sobu.

— Ostajete li jednu noć?

— Verovatno duže. Ne žuri mi se mnogo. Hoću malo da razgledam Skagvej.

Namrštila se.

— Bolje bi bilo da se izgubite što je moguće pre iz Skagveja — mrmljala je ona. — Ovde u gradu vas mogu vrlo lako opljačkati. A bez novca i opreme nije potrebno ni da idete preko Čilkot klanca.

— Za pljačku su uvek potrebna dva čoveka — reče visoki čovek i isceri se. — Jedan koji pljačka i jedan koji to dopusti.

Ona klimnu glavom.

— Vi niste prvi koji se hvali na sva usta i tek kada bude opljačkan onda postaje pametan. Soupi Smit i njegovi ljudi imaju na raspolaganju čitavu gomilu trikova.

— Jedan sam već upoznao.

Zapadnjak joj ispriča šta se dogodilo u kancelariji „Pouz-
danih pakera”.

Ona je prebledela.

— A, zar vi niste već danas hteli da ostavite iza sebe bar
put do klanca? — upita ona promuklim glasom.

Šejn se nasmeja.

— Zar ja izgledam tako kao da ću pobeći od jednog ban-
dita? — upita on hvalisavo.

Pogledala ga je tako kao da je on lud.

— Pre bih rekla da ličite na čoveka koji veruje da mu se
ne može ništa dogoditi mada se takvi najbrže nađu koju stopu
ispod zemlje.

Zapadnjak sleže ramenima.

— Pokažite mi svoju sobu, mis Hili — reče on ravnodušno
i ispravi se. — Hoću da se oslobodim svog prtljaga pre nego što
pođem da razgledam Skagvej.

Podigla je obrve.

— Vi me poznajete? — upita devojka zbunjeno.

— Vaše ime stoji napolju iznad vrata.

Gledala ga je uporno. Videlo se da mu ne veruje. Zapad-
njak je samom sebi uputio prekor. Moraće svakako mnogo
više da pazi na svoje reči. Nikako nije želeo da uvuče Almu Hili
u ovu opasnu avanturu.

IV

Dim od silnog pušenja visio je kao gusti oblak ispod niske
tavanice. Ljudi su već bili opkolili stolove za kockanje, točkove
sreće i stolove sa kockama.

Šejn se trudio da ne bude upadljiv, ali to zbog njegove
visine nije bilo tako jednostavno. Svojom krupnom figurom
i širokim ramenima privlačio je poglede gorila sa hrastovim
štapovima, kojih je bilo svuda po prostoriji.

Njemu je bilo jasno šta to znači ako se usudi da uđe u
lavlju jazbinu, ali ako je hteo da postigne ono što je naumio,
morao se izložiti izvesnom riziku.

Osvrnuo se pažljivo unaokolo.

Brzo je primetio da se skoro svuda vara.

Kod točka sreće igrač je imao jednu polugu na podu s ko-
jom je mogao da utiče na obrtanje točka. Kod ruleta kugla je
ponekad izvodila čudne krivine, a da su karte i kocke bile
pocinkovane to je Šejnu bilo jasno već posle jednog kratkog
pogleda.

Tada je otkrio Slima Džima Fostera koji je odmah nestao
u gomili čim je ugledao Šejna.

Plavi momak je za trenutak zastao ispred jednih vrata u
pozadini prostorije i kad je mislio da ga niko ne posmatra
šmugnuo je kroz vrata i zatvori ih za sobom.

Šejn je znao da veće tek sada počinje. Da li će Soupi Smit
lično navratiti da bi ga stavio pod lupu? Ili mu se mora još
više stati na žuli od ovoga što je učinio. Šejn?

Zapadnjak je držao na oku vrata kuda je nestao Slim
Džim Foster, ali ona se više nisu otvarala.

Oslušnuo je razgovore oko sebe. Priča o „Telegrafskoj slu-

žbi" izgleda da je zahvatila širok krug. Ljudi nisu govorili ni o čemu drugom. Svi su se smejali tome, ali niko nije priznao da je naseo tom triku. Deset dolara koštao je jedan telegram i posle dva sata vraćao se odgovor, koji je morao pisati neki čovek u Skagveju.

Šejn nije mogao da ne oda svoje poštovanje za Soupijevu dosetljivost. Svako je ovde znao da on stoji iza svih tih prevara, ali su svi bili jednodušni u tome da je svako ko dopusti da bude prevaren, sam zato kriv.

Zapadnjak je toliko bio okupiran vratima kroz koja je nestao Slim Džim Foster, da je primetio ženu tek onda kada je ona stavila svoju nežnu ruku na njegovu snažnu desnicu.

Iznenadeno je okrenuo glavu.

Ono što je ugledao jako mu se dopalo.

Osetio je požudne poglede muškaraca koji su netremice gledali lepu ženu. Ona je bila kao egzotični leptir među belim medvedima.

Zapadnjak je uvek verovao da će ovamo gore na dalekom severu naići samo na ružne žene koje su u ovom predelu muškaraca računale da imaju veću šansu. Sada je morao svoje mišljenje da promeni.

Posle Alme Hili ovo je bila već druga lepa žena. Njih dve bi i u San Francisku izazvale divljenje.

— Halo, visoki čoveče! — reče ona baršunastim glasom.

Ružičasti jezik prešao je preko njenih punih, nešto više našminkanih usana i ona još jače pritisnu njegovu ruku kad je videla kako njegov pogled klizi preko njenog dubokog dekolteta, koji je kao u izlogu otkrivao njene divne grudi.

— Halo, lepa žena! — odvrati Šejn, osmehnuvši se.

— Izgledate kao neko ko je gore u Serklu imao sreće — reče ona.

Šejn odmahnu glavom.

— Ja tek hoću da idem tamo — objasni joj on. — Ali, možete biti sigurni da ću imati sreće.

Smejala se glasno.

— Toliko ste sigurni, mister?

— Toliko sam siguran koliko sam i uveren da sam ja čovek koji jednu ženu, kao što ste vi, može učiniti bezgranično srećnom.

Kao da su bili stvoreni jedno za drugo!

Šejn je osetio prijatno treperenje koje je silazilo niz njegovu kičmu. Izgleda da ovoj ženi ne može da se odupre, mada mu je bilo jasno da mu se ona nije obratila samo zbog njegovih širokih ramena.

Okrenula se prema šanku. Pri tom su njene grudi dotakle Šejnovu ruku. Znao je da je to uradila namerno. Dala je šankisti znak i pogledala Šejna.

— Na šta me pozivate? — upita ona.

Šejn je ugledao podrugljiv osmeh koji se pojavio u uglovima njenih usana. Bilo mu je jasno da ne sme biti škrt.

— Može li to da bude boca šampanica? — upita on.

Podigla je obrve.

— Svetski čovek — reče ona, osmehnuvši se.

— Šampanjac košta sto dolara — huknu šankista kome

očigledno nije bilo po volji što je žena bacila oko na Zapadnjaka.

— Da li sam pitao za cenu? — odvrati Šejn zajedljivo.

Žena se nasmeja i uhvati Šejna pod ruku.

— Donesi nam bocu u separe — reče ona šankisti i povuče Zapadnjaka da krenu.

Ali, on je ostao pored šanka.

— Ja ću poneti bocu — reče Šejn. — On nam može doneti čaše.

Za jedan kratak trenutak sevnulo je nešto u njenim zelenim očima. Ipak, brzo se savladala.

Šankista nestade kroz jedna vrata i uskoro se pojavi s bocom šampanjca.

Šejn uze bocu u ruku.

— Ne zaboravi da sa čašama doneseš i posudu s ledom — reče on. — Hoću nešto da vidim od svog novca. Je li jasno?

Šankista je stisnuo usne. Nije klimnuo glavom.

Oni predoše preko salona za kockanje. Ljudi ispred njih su pravili prolaz.

Šejn je primetio da su gorile uhvatili rukama svoje štapove. Ipak, niko od tih grubih kopača zlata se nije usudio da pruži ruku prema ženi u plavoj svilenoj haljini.

„Separe” je bio neka vrsta kaveza koji je izgledao tako kao da visi na zidu. Jedne stepenice vodile su gore.

Zapadnjak je sa zadovoljstvom primetio kako svi ljudi dole u salunu gledaju za njim i za ženom. Svako od njih je zavideo Šejnu u tom trenutku.

U prvom trenutku Šejn je pomislio da će oni tamo gore sedeti kao u izlogu, ali kad su seli na meka sedišta, odozdo više niko nije mogao da ih vidi.

Zapadnjak stavi bocu šampanjca pored sebe.

— Oprezan si — reče žena. — Zar mi ne veruješ? Misliš da sam mogla da ti stavim nešto u piće kako bi ti zaspao, a ja da te opljačkam?

Šejn se isceri.

— Ne treba jedno drugom ništa da prebacujemo — reče on. — Ti si jedna lepa žena pored koje čovek kao što sam ja jednostavno ne može da prođe. To ne znači da ti ne verujem. Hoću da te imam i spreman sam za to da platim.

Njene zelene oči se suziše.

— Da li ti mene smatraš droljom?

On odlučno odmahnu glavom i osmehnu se.

— Kakva reč! Ja tebe smatram jednom lepom, strasnom ženom koja ne može da živi bez muškog sveta i koja ume da oseti kad se pred njom nađe pravi muškarac. Pa čak i onda ako joj je naređeno da ga ispita ili da ga namami u klopku ili šta ja znam.

U njenim očima sevnule su munje. Bila je liuta, ali nije odgovorila ništa, jer se tog trenutka objavio šankista sa čašama i jednom plehanom posudom s ledom.

Zapadnjak podiže plehanu posudu u kojoj je ranije verovatno bila marmelada ili nešto slično. Pogledao je i iscerio se.

— Zbog ovoga povlačim deset dolara — reče on. — Ovo je uvreda za jednog ovakvog čoveka kao što sam ja.

— Možeš me... — rešao je šankist dok je sfilazio niz stepenice, pošto je prethodno zatvorio vrata od dasaka.

Odozdo je dopirala galama. Cereći se Zapadnjak je pomislio na požudne poglede kojima ljudi pokušavaju da bar nešto vide šta se gore dešava.

On je otvorio bocu sa šampanjcem i kad je zapušač uz prasak izleteo iz grlića boce dole u salunu za kockanje odjeknulo je zaglušujuće odobravanje.

Šejn je za trenutak pomislio da ustane i da se nakloni.

Napunio je čaše i stavio bocu u posudu s ledom.

Žena još nije bila prebolela njegove reči. U njenom pogledu nije bilo ljubaznosti kad je Šejn uzeo svoju čašu.

— Moje ime je Šejn. Kako tebe da zovem?

Ružičasti jezik ponovo kliznu preko punih usana.

Ugledao je nesigurnost u njenom pogledu. Ne zato što ga se bojala već se očigledno nije osećala prijatno zbog svoga zadatka koji je trebalo da ispuni.

— Brenda — odgovori ona svojim baršunastim glasom. — Brenda Miler.

— Ostanimo kod Bende — predloži Zapadnjak i pokaza rukom prema čaši.

Uzela je čašu.

— Za nas, Brenda! — nazdravi Zapadnjak. — Bez obriza što stoji između nas!

Pogled koji mu je dobacila, bio je zamišljen. Videlo se to ispod poluspuštenih očnih kapaka. Izgleda da je osetila da on nije laka žrtva kako je ona zamišljala. Možda se u njoj probudilo osećanje opasnosti koju ovaj čovek predstavlja za nju.

Ispili su.

Piće je stvarno bilo dobro. Palilo je u grlu i izgleda još više pojačavalo snažnu erotsku privlačnost koja je vladala među njima.

Šejn vrati čašu na sto i stavi svoju ruku ispod njenih grudi.

Nije se ni pokrenula kad se nagnuo i poljubio je. Uskoro je požudno odgovarala na njegove poljupce.

Visoki čovek je osetio kako se njeno telo sve više približava njegovom telu.

Zapadnjakova tvrda ruka klizila je polako preko svilenog materijala prema grudima.

Disala je ubrzano.

Zatim se njeno telo odjednom povuklo nazad.

Gledala ga je širom otvorenih očiju. Čutala je izvesno vreme, a zatim su se njena usta otvorila.

— Ti si poludeo Šejne — reče ona tiho.

On klimnu glavom.

— Da, poludeo sam za tobom — šaputao je visoki čovek. — Više si mi uzburkala krv nego ovaj šampanjac.

Nije ništa rekla.

Njegova ruka klizila je sada preko njene noge.

Uхватила je njegovu ruku i sklonila je u stranu.

— Ne ovde. Šejne — šapnula je. — Suviše je opasno i može neko da naiđe.

Ali, njene oči govorile su nešto drugo

On je osetio da je i ona isto tako luda za njim, kao i on za njom.

Oslobodio je svoju ruku i počeo ponovo s igrom kojoj nije mogla da se odupre.

Ona se uvijala pored njega. Zatim je kliznula u stranu i legla na sofu, povukavši Šejna sa sobom.

Njena haljina je stigla do pojasa i tamo zapela za nešto tvrdo.

Nosila je „deringer“ u podvezici. Šejn ga je izvukao i pustio ga da padne na pod.

Zaboravili su na salon za kockanje.

Šejn je kao kroz san čuo galamu ljudi.

Njihove usne su se spojile i utonuli su u slatku igru. Zaboravili su sve oko sebe.

Posle toga nisu mogli da se sete kako je ona tako brzo izašla iz svoje odeće.

Šejn joj je dokazao koliko je bio u pravu svojim rečima da su njih dvoje srodne duše. Kao stvoreni jedno za drugo.

Nijednog momenta nisu pomislili na to da neko može da uđe i da ih iznenadi.

Nisu mislili ni na one dole u salunu koji su mogli da ih čuju. Postojalo je samo njih dvoje i zadovoljstvo koje su osetila njihova tela.

V

Brenda ga je gledala svojim krupnim zelenim očima.

— Ti si stvarno jak, Šejne — šaputala je ona. — Ti si pravi orkan.

Ležala je još uvek na sofi.

Njene divne grudi dizale su se i spuštale dok je ubrzano disala.

Uzdrhtala je kad je on spustio svoju ruku na njeno nago telo.

Ipak, ona ga odgurnu od sebe.

— Ti si lud, Šejne! — reče ona.

Izraz njenih zelenih očiju se promenio.

Visoki čovek pročitao je u njima strah. Sigurno ovo što mu je dozvolila nije bilo predviđeno planom koji je zamišljen da ga nasamare i opljačkaju. A, možda nešto još i gore.

Zapadnjak sede na ivicu sofe.

Nije prošlo ni pola minuta, a kosa na njegovom potiljku se iznenada nakostrešila.

Čuo je tiho krckanje jedne stepenice.

Njegova ruka kliznu prema pojasu sa revolverom koji se još uvek nalazio na podu ispred sofe.

Izvukao je „remington“.

Tanka vrata od dasaka bila su snažno odgurnuta.

Brenda Miler prigušeno kriкну. Zgrabila je svoju plavu haljinu i stavila je preko sebe.

Neki visok vitak čovek stajao je na vratima.

Pored Šejnovog „remingtona“ gledao je u Brendu, čija haljina nije mogla da sakrije sve. Doduše grudi se nisu videle, ali je ostali deo tela ostao nepokriven.

Zapadnjak je krajem oka video njene zavrnutе čarape i podvezice koje su se nalazile na kolenima.

Stvarno je i imalo šta da se vidi!

Bradato lice lepog čoveka se iskrivilo. Namrštio se i iz njegovih crnih očiju sevnulo je stotinu otrovnih munja. Bio je ljut kao ris.

Mora da je video Šejnov revolver, jer se nije usudio da priđe još jedan korak.

Najzad je postao svestan toga da će ga videti neko iz saluna za kockanje.

Njegov upitni pogled prostreli Šejna.

Visoki čovek mahnu revolverom prema maloj stolici prekoputa od njega koja se nalazila pored niskog stola na suprotnoj strani od vrata.

Čovek zatvori vrata za sobom.

Prošao je kroz separe i seo na stolicu.

Brenda Miler je u međuvremenu bila sva okupirana time da ponovo obuče svoju razbacanu odeću i dovede sebe u red.

Međutim, to nije bilo nimalo lako, jer nije smela da ustane, da je ne bi videli ljudi dole u salunu.

Bradati čovek joj nije više uputio nijedan pogled. On je hladno gledao Šejna.

— Vi znate ko sam ja? — upita on tiho.

Zapadnjak sleže ramenima.

— Pretpostavljam da ste vi čovek koji polaže pravo na Brendu, zar ne?

— Zovem se Džeferson Smit — prosikta čovek. — Čuo sam da ste danas na „Sitlu“ stigli u Skagvej. Možda još niste dobro obavешteni o prilikama ovde u gradu?

Zapadnjak sleže ramenima.

— Spreman sam rado da vam razjasnim sve — nastavi Smit — pošto je Brenda očigledno zaboravila da vas o svemu tome obavesti!

Udostojio je jednim otrovnim pogledom.

Zapadnjak kao da je bio iznenađen.

— Znači, Soupi Smit? — upita on kao da sumnja u ono što je čuo. — Da, čuo sam mnogo toga o vama. Vi morate znati, mister Smite, da se ja ne ubrajam u ljude koji nešto rade naslepo, uzdajući se samo u sreću. Kad ja nešto hoću da ostvarim, onda najpre sve temeljno isplaniram. Tako mora skoro devedeset procenata biti sigurno da ću uspeti. Nije mi se dosad dogodilo da doživim neuspeh. Kad se budem vratio iz Serkl Sitija ovamo biću bogat čovek. To mi možete sigurno verovati.

Čovek ga je pažljivo slušao.

— Naravno ja sam čuo i u Vašingtonu šta se ovde u Skagveju događa — nastavi Zapadnjak. — Slim Džim Foster i onaj žgoljavi vlasnik „Pouzdatih pakera“ su sigurno vaši ljudi, zar ne?

Soupi Smit ga je gledao stisnutih usana. Nije odgovorio ništa.

Brenda Miler je imala grдне muke da uđe u svoju sopstvenu haljinu. Bila je crvena u licu.

— Ja imam gomilu novca kod sebe, mister Smite — obavesti Zapadnjak bradatog čoveka. — Jer, meni je jako dobro poznato da se u posao mora uložiti ako se želi da se dobije mnogo novca. Vaši ljudi su pokušali jeftinim trikovima da me opljačkaju. Možda je i Brenda imala taj isti zadatak, ali to mene nimalo ne brine.

Šejn je pogledao Brendu i iscerio se.

Smit je ćutao.

Šejn ga još jednom pogleda, a onda nastavi.

— Ona mi je bogovski nadoknadila svoju zlu nameru. Ja bih želeo da vas opomenem, mister Smite. Ostavite me na miru! Ako u ovom gradu još neko ispruži svoju prljavu ruku prema mom novcu smesta ću ga lišiti te ruke. A posle toga ću doći kod vas, mister Smite, i ovu moju pogolemu pesnicu smestiću na vaše lice, jer meni je poznato da se u ovom gradu ne dešava ništa bez vaše naredbe.

Šejn je govorio tiho, ali su njegove reči ipak uspele da naljute Smita.

Bradati čovek je prokuvao od besa. Lice mu se iskrivilo. Svoje uske ruke savio je u pesnice. Na njegovom levom obrazu trzao se jedan mišić.

Brenda Miler je najzad posle mnogo muka uspela da smesti svoje raskošne grudi u uzani gornji deo haljine. Prišla je Soupiju Smitu i stavila svoju ruku na njegovo rame.

— Soupi... — poče ona.

Bradati čovek je besno odgurnuo njenu ruku. Pri tom je nije ni pogledao.

— Nemoj da me dodiruješ, ti droljo! — šmrknu on prezri-vo i još više steže pesnice.

Šejn se nagnuo napred.

Tamni otvor cevi njegovog „remingtona“ bio je sada udaljen jedva za dužinu ruke od Smitovog lica.

— Odmerite svoje reči, Soupi! — frknu on divlje. — Brenda ne može biti drolja samo zato što se jedanput volela sa mnom. Ili meni nije poznato kakvi su odnosi među vama, da nije možda udata za vas?

Zapadnjak se nasmeja.

Primetio je Brendin prekorni pogled koji je uputila Soupiju Smitu.

Verovatno ga je već odavno nagovarala da joj kupi venčani prsten i da se oženi s njom. Onda se nikako ne bi moglo dogoditi ovo što se danas desilo. Bar tako je Zapadnjak pročitao iz njenog pogleda.

Soupi Smit promrmlja nešto nerazumljivo.

Pogledao je ponovo Šejna. Na „remington“ visokog čoveka uopšte nije obraćao pažnju.

— Sa koliko novca mislite da ćete se vratiti iz Serkla posle godinu dana, Šejne? — upita on vrebajući.

Šejn se isceri.

— Hoćete li već da se spremate za moj povratak? — upita on ironično. — U tom slučaju moram da vas razočaram Soupi. Ne nameravam uopšte da se vratim ovim putem. Krenuću dole brodom na reci Jukon.

— Koliko novca? — upita Soupi Smit strpljivo.

— Pola miliona — odgovori Šejn.

Trudio se da izgleda tako kao da je to nešto najprirodnije na ovom svetu da čovek postane bogat.

Soupi Smit nakrivi glavu.

— Hm, pa to je čitava gomila gotovog novca — reče on. — A, šta biste vi rekli za pola od toga? Bez ledene hladnoće i bez rizika! A naravno i bez ikakvih smicalica.

Šejn se pravio iznenađen. U stvari, on je to i bio!

On nije računao na to da će Soupi Smit tako brzo da zagrizi. Ipak, osetio je kako mu nešto mili ispod kože u zadnjem delu glave.

Sada mu je bilo jasno da nije smeo da potceni Soupija Smita. To što je predložio Zapadnjaku mogao je biti neki novi trik da se domogne njegovog novca.

— Kako to? — upita Šejn.

Soupi Smit podiže svoju desnu ruku i napravi jedan veliki krug.

— Sve što u Skagveju vidite, pod mojom je kontrolom — objasni on. — U ovom gradu se ne proda nijedan ekser od koga ja nemam procenat. Da bi sve to mogao da kontrolišem potrebni su mi naravno pouzdani ljudi koji će se brinuti o svemu tome. Vi ste dokazali da ste snažan momak, Šejne. Zato bih vas rado video među svojim ljudima.

Zapadnjak je jasno pokazao sumnju u ono što je čuo.

— Nije li to malo prerano, Soupi? — upita on otegnuto.

Pokazao je glavom prema Brendi.

— Osim toga — nastavi Šejn — uhvatili ste me s vašom prijateljicom. Niste valjda bacili oko samo na moj novac?

Soupi Smit se tiho nasmeja.

— Sve više mi se dopadate, Šejne — reče on i ustade. — Da, jako me privlači vaš novac, to je tačno, zato što ne uspevam jednom čoveku, kao što ste vi, da stanem na rep.

Za trenutak je prestao da govori. Podigao je obrve i pogledao Šejna.

— Kako bi bilo da vam pružim istu šansu, Šejne? Eto, igraćemo poker. Ako dobijete, pustiću vas da nesmetano prođete kroz Čilkot klanac. Ako vam uzmem novac radićete za mene. Vi tu praktično ništa ne rizikujete. Jer, i ako izgubite postaćete bogat čovek, preko mene.

Šejn je pogledao Soupija Smita i pomislio na pocinkovane karte dole na stolu za kartanje. Znao je da neće imati šanse protiv Soupija Smita. Ali, pravio se da ga ljuti to što se kraj Sagveja tako cinički smeje.

Soupi Smit ni u kom slučaju nije smeo da sazna da je Zapadnjak postigao svoj cilj.

Brenda je uspela da sredi svoju kosu.

— A, šta će biti sa mnom, Soupi? — upita ona zabrinuto.

Soupi Smit se namršti.

— Tebe će dobiti Šejn kao poklon zato što će početi da radi za mene — odvrati on hladno.

Nije je ni pogledao.

Brenda prigušeno ciknu.

Otpratila je pogledom dvojicu muškaraca koji su napustili

separe i jedan za drugim sišli niz stepenice prema salonu za kockanje.

Odlučila je da popije još jedan šampanjac da se malo smiri. Ruke su joj drhtale dok je sipala.

— Ti prokleti kućkin sine! — šaputala je ona.

Ni sama nije znala na koga od njih dvojice misli, da li na Soupija Smita ili na Šejna.

Ispila je šampanjac.

VI

Zvuci točka na sreću i zveckanje kuglica ruleta su već bili prestali.

Vazduh u Džefovom salonu je bio tako gust da se mogao nožem seći.

Atmosfera je bila tako napeta da su neki jedva mogli da izdrže u iščekivanju onoga što treba ovde za stolom za kartanje da se dogodi.

Šejn se ljuljao na svojoj stolici na dve zadnje noge i posmatrao Soupija Smita kroz upola spuštene očne kapke.

Okrugli sto, za kojim su sedela dvojica muškaraca, bio je okružen sa svih strana nabijenim grozdom ljudi.

Zapadnjak je video njihova lica, ali samo nejasno. Ipak, i to je bilo dovoljno da neke od tih ljudi raspozna. Neki su mu bili već dobro poznati.

— Među posmatračima nalazio se Slim Džim Foster. Tu je bio i žgoljavi vlasnik „Pouzdanih pakera” Lanser i čovek iz „Telegrafske službe”.

Verovatno su to većinom bili banditi Soupija Smita.

Šejn je ljude iza sebe oterao nazad. Niko nije smeo da se usudi da mu priđe i da pogleda njegove karte.

Pored Zapadnjaka stajala je Brenda Miler. Njena uska lepa ruka ležala je na njegovom ramenu.

Bila je to prava senzacija kada se Brenda Miler jedan sat kasnije pojavila ponovo u salonu za kockanje. Na sebi je sada imala drugu haljinu.

Još veća senzacija je bila kad se nije uputila prema Soupiju Smitu kako su svi očekivali, nego je stala pored Šejna. Naslonila je svoju ruku na njegovo rame i posmatrala igru. Šejn joj se povremeno osmehnuo.

I sada su svi očekivali eksploziju.

40 000 dolara ležalo je na stolu.

Šejn je u svom debelom smotuljku novčanica nosio sa sobom 20 000 dolara.

Dogovorili su se da i Soupi Smit uloži 20 000 dolara.

Isto tako su se dogovorili da igraju tako da ko dobije novac onog drugog postane pobednik.

Ispred Šejna nalazila se gomila novčanica od 30 000 dolara. Na sredini stola još 6 000.

Soupiju Smitu je ostalo još jako malo novca. Prema onome kako su sada stajale stvari Soupi Smit je bio jako blizu da izgubi ovu partiju.

Niko nije očekivao takav ishod, jer Zapadnjak prethodno nije tražio nove karte.

Sreća je u početku bila naklonjena Soupiju Smitu. Prve igre Soupi Smit je ubedljivo dobio. I bio je u prednosti sve dotle dok Šejn nije otkrio šta znače oznake na poledini karata.

Otad je sreća krenula na Zapadnjakovu stranu i Soupi Smit više nije imao šanse da dobije partiju.

Zapadnjaku nije uopšte bilo potrebno da upotrebi neki od trikova koji bi ubrzali slom Soupija Smita. Sreća ga je ovog dana stvarno pratila u stopu.

Iscerio se zadovoljno kad je pomislio na to da je upoznao dve lepe žene od kojih mu je jedna pružila mogućnost da uživa u čarima njenog divnog tela. A i sve ostalo je teklo tako kako je on zamislio.

Na redu je bio Soupi Smit da bude zbrisan u pokeru i tu se već đavolski opasno bližio kraj kralju Skagveja. Uskoro će svakako morati da položi oružje.

Soupi Smit je bio skoro gotov.

Njegova leva ruka poigravala se s nekoliko novčanica, koje su mu još preostale. Izgleda da je osetio da mu je došao kraj i verovatno grozničavo razmišljao o tome da li on sam da okrene poslednji list, ili da to prepusti protivniku.

Zapadnjak je osetio kako se Brendini prsti zabijaju u njegovo rame.

Podigao je glavu i osmehnuo joj se.

Njeno lice ličilo je ispod debele šminke na masku. Uprkos crvene boje videlo se jasno da je bleđa.

Šejn je znao šta se dešava u njenoj lepoj glavi. Verovala je da ako Šejn dobije ovu partiju, to istovremeno znači i njegovu sopstvenu smrt.

Jer, da će Soupi Smit pustiti Šejna da nesmetano ode preko Čilkot klanca ako izađe kao pobednik iz ove igre i pokupi novac Soupiju Smitu, u to nije verovala ni Brenda niti je verovao Šejn.

Soupi Smit podiže pogled.

— Hiljadu dolara i da vidim karte — reče on, pokušavajući da njegov promukli glas deluje sigurno.

Šejn odmah gurnu hiljadu dolara na sredinu stola i otkri svoje karte.

— Tri asa — reče on nemarno.

Soupi Smit stisnu usne čvrsto i stavi svoje karte neotkrivene na gomilu koja se nalazila pored visokog čoveka.

— Dobili ste, Šejne — promrmlja on. Protiv vaše sreće ne može da se bori nikakva snaga na ovom svetu.

Zapadnjak se isceri.

— I ja tako mislim, mister Soupi — reče on oholo. — Nego, šta ćete s tih vaših tri hiljade dolara što vam je preostalo?

Soupi Smit se namršti.

— Ja predlažem da uložim sav svoj novac protiv vaših tri hiljade dolara koji su vam preostali — osmehnu se Šejn.

Uzvici su potresali salu za kockanje.

Ljudi su galamili i u čudu gledali jedan drugog.

Preko Brendinog lica pređe osmeh. Odahnula je. Pritisak

njene ruke na Šejnovu rame se pojačao. Znači li to da je visoki čovek najzad našao svoju pamet?

Šejn podiže pogled. Ugledao je njene vesele oči.

Osmehnuo se i lagano je potapšao po zadnjem delu tela.

To je izmamilo uzdahe mnogima od prisutnih muškaraca.

Zapadnjak bez razmišljanja gurnu sav svoj novac na sredinu stola.

Posle kratkog razmišljanja i Soupi Smit je takođe stavio svojih tri hiljade dolara.

Šejn je bio na redu da deli i Soupi Smit nije ispuštao iz vida njegove prste.

Bilo je nemoguće da će mu sreća i ovog puta biti naklonjena! Šejn jako mnogo rizikuje.

Kad su obojica otvorili karte i stavili ih na sto ispred sebe ljudi unaokolo su uzdahnuli.

Lice Soupija Smita se razvedrilo kad je video da ima tri šestice, a od ostale dve karte jedna je bila dama.

Nasuprot njemu Šejn je imao dve dame, jednu peticu i jednu dvojku.

Petu kartu Zapadnjak nije otkrio, mada to nije uopšte bilo potrebno pošto je ulog već dat.

Zapadnjak nije žurio da otkrije svoju zadnju kartu. Dobovao je prstima po njoj i zamišljeno gledao u gomilu novca na sredini stola.

Njemu je bilo jasno, kao i svima ostalima u sali, da je verovatnoća da će ta neotkrivena karta biti dama, 1:40.

Tako nešto se zaista retko dešava. Ali, ko zna šta nosi dan, a šta noć. Dok igra traje sve je još moguće. Mada i on sam više nije verovao da se ovde nešto izuzetno može dogoditi.

Ipak, nije dozvolio da bude izbačen iz ravnoteže. Sačuvao je mirnoću i hladnokrvnost.

Podigao je pogled i pogledao Brendu Miler u oči. Njegove usne razvukoše se u osmeh.

— Hoćeš li ti da okreneš kartu za mene, draga? — reče on mirno.

Unaokolo je vladala mrtva tišina. Niko se nije usudio ni okom da trepne.

— Znam da si ti bila ta koja mi je ove večeri donela sreću, Brenda — nastavi Zapadnjak. — Mislim da je Soupi jako pogrešio kada te je poklonio.

Brendina uska nežna ruka je drhtala kad se sagnula da uhvati kartu. Njena leva strana grudi okrnula je njegovo rame. Sigurno namerno, pomisli on.

Šejn je tog trenutka bio ubeđen u to da zbog uzbudljivog prizora nijedan čovek nije gledao u Brendine divne grudi. Šteta, pomisli Zapadnjak. Dok se saginjala pružao se pravi raj za oko.

Brenda je polako okretala kartu.

Potmula graja i tiho šuštanje ispunili su salon za kockanje dok je kartu stavljala na sto.

Odjednom je salunom za kockanje odjeknula zaglušujuća grmljavina od koje su se zatresli drveni zidovi saluna za kockanje.

Bila je dama.

Šejn pre početka partije karata nije imao ništa protiv da izgubi svojih 20 000 dolara da bi stupio u službu Soupija Smita. Međutim, kasnije u toku igre kao da se nešto promenilo u njemu.

Sada je polako ustao.

Neki čovek u makinav-jakni potapšao ga je snažno po ramenu, ali su ga ostali brzo povukli nazad i on je nestao u gomili ostalih ljudi.

Verovatno je to bio jedan od onog malog broja ljudi koji nisu pripadali bandi Soupija Smita i koji su sada napravili krug oko stola.

— Fajront! — dreknu jedan od gorila.

Počeo je svojim debelim hrastovim štapom da tera ljude. Sigurno samo one koji nisu pripadali Soupiju Smitu.

Ljudi su požurili prema vratima.

Zapadnjak je video tu gužvu iza sebe.

Po Brendinom bledom licu primetio je da se ona boji onog najgoreg.

Uprkos tome Šejn je pokupio sav novac i privukao ga sebi.

Obukao je svoju makinav-jaknu koja je bila prebačena preko naslona stolice i stavio novac u nju.

Pružio je ruku Soupiju Smitu preko stola, koju je on posle izvesnog oklevanja prihvatio.

— Vi stvarno umete da izgubite, Soupi — reče Zapadnjak glasno. — Meni je bilo drago što mi se pružila prilika da igram s vama. Moram priznati, ovog puta sam ja imao sreće. To se ne može poreći. Ali, dan je kratak, a godina je duga. Možda ćemo se nekad sresti i onda ću vam pružiti priliku da se revanširate i povratite svoj novac, možda i u dvostrukom iznosu!

Primetio je mnoge upitne poglede koje su Soupiju Smitu dobacivali njegovi ljudi.

Zapadnjak je jako dobro znao da je bilo potrebno samo da Smit klimne glavom i on bi tada poljubio patos. Novac bi mu sigurno otekl.

Međutim, Soupi Smit odmahnu glavom.

Izvesno vreme je ćutao, a zatim je pokušao da napravi na svom licu nešto što bi moglo da se zove osmeh.

— Tako srećnog čoveka kaoa što ste vi nikad još u svom životu nisam sreo. Zato je i razumljivo što sam izgubio partiju.

Zastao je za trenutak, a zatim nastavio.

— Dajem vam pet sati prednosti, Šejne. Kad oni proteknu, ja ću lično dunuti u rog i veliki lov na vas će početi. Jeste li razumeli?

Soupi Smit se okrenuo pre nego što je Zapadnjak bilo šta mogao da odgovori.

Krenuo je prema zadnjim vratima saluna za kockanje.

Na izlazu je stao. Okrenuo se i još jednom pogledao prema sredini prostorije.

— I, ne zaboravite da povedete Brendu sa sobom, Šejne — dodao je on.

Zatim je nestao iz prostorije.

Šejn je čuo tiho jecanje Brende Miller pored sebe.

Na nju svakako nije računao.

Jednu ženu kao što je Brenda ne može tako jednostavno vući sa sobom.

Uz to je i jako lepa i Zapadnjak nije verovao da će Soupi Smit ikada naći neku kao što je ona u Skagveju. Izuzev možda Alme Hih.

Još uvek nije mogao da shvati da je taj Soupi Smit odlučio da se odrekne Brende Miler!

Izgleda ljudi koji su napravili prolaz do izlaznih vrata bio je davoiski opasan. Iz njihovih očiju sevale su preteće munje. Međutim, niko se nije usudio da girne Sejna ili Brendu.

Prošli su pored smrknutih lica.

Bazu vrata stajao je Sam Dzim Foster.

— Pet časova, Šejne! — viknu on pakosno. — Ako odmah kreneš možda ćeš stići do Čilkot klanca kada ovde bude dat znak da te lovimo.

Zapadnjak stade.

— Ti nisi neko ko bi mogao da me zaplaši, mali — odvrati on nemarno. — Zaboraviš ovu lepu ženu pored mene. Misliš li da sam ja lud, pa da dozvolim da mi odrpani psi, kao što si ti i tvoje društvo pokvare ovu noć?

Smejao se tiho kad je za sobom brzo zatvorio vrata i stavio ruku oko Brendinih nagih ramena.

Osetio je da ona drhti od hladnoće koja je duvala odozgo sa Čilkot klanca.

Zapadnjak skide svoju makinav-jaknu i prebaci je preko njenih obnaženih ramena.

— Gde možemo oboje da se zavučemo zajedno, srce? — upita Zapadnjak.

Nije odgovorila.

Zagledao je bolje i video da ona plače.

— Hej, hej — reče on nežno. — Ja sam mislio da ćeš se ti radovati što smo nas dvoje sada zajedno. Sami!

Brenda je još uvek jecala.

— Pet sati mi je još uvek malo, Šejne — odgovori ona kroz suze. — Jer, kroz pet sati ti ćeš biti mrtav čovek. A, šta će onda biti sa mnom?

Šejn se smejao.

— Zar si zaboravila da sam ja dete sreće, srce? — uzviknu on veselo. — Taj Soupi Smit je doduše pametan, momak, tu nema šta. Ali, na meni će polomiti zube, to ti ja obećavam! Ja sam za njega suviše tvrd zalogaj.

Po njenom pogledu je video da mu ne veruje.

Njena tuga je polako nestajala kad su stigli u Brendinu kuću.

Uz sjaj tople vatre iz kamina utonuli su u širok ležaj pokriven krznom.

Šejn se potrudio da ona zaboravi sve.

Njena tuga je ubrzo nestala kad su se njihova topla tela naslonila jedno na drugo. Tog trenutka bilo joj je svejedno šta će doneti sutrašnji dan.

Brenda je prestala da jeca. Opet je to bila ona vatrena žena željna ljubavi i milovanja.

Zagrlila je snažnog čoveka i privila se uz njega. Ne treba da propusti priliku da je on još jednom voli, pre nego što sve prođe...

VII

Alma Hili je gledala četvoricu muškaraca besna kao divlja mačka.

— Do đavola! — frknu ona. — Mogao si mirno ranije da mi kažeš nešto o tome, deda.

— Čovek s belom lavljom grivom, koja se u neredu udaljavalala od njegove glave, iscerio se zagonetno i pogledao svoju unuku podigavši obrve.

— S njim se nisi mogla tako lako poigravati kao sa ostalim momcima, mala? — upita on veselo.

— Pih! — ciknu ona besno. — Takve tipove sam oduvek lako sređivala.

Džon J. Hili razvuče lice.

— Ne možeš ti jednom starom iskusnom čoveku da bacaš pesak u oči, devojko — smejaao se on. — Taj je na tebe ostavio proketo snažan utisak. Samo, ti si tvrdoglava i nećeš to da priznaš, zar ne?

Džon J. Hili se smejaao tako glasno da je sve odjekivalo.

Jedan drugi čovek podiže glavu.

— Taj snažan utisak će jako brzo proći, ako mi nešto ne preduzmemo — reče on.

Zvao se Trevor Harding i on je rukovodio Maunti-stanicu s one strane Čilkota i Vajt Pasa na kanadskoj teritoriji.

Pogledao je Džona J. Kilića vrteći glavom. Videlo se da se ne slaže s njegovim mišljenjem.

Stari Hili se još uvek veselo cerio.

— Vi ste se kod tog čoveka, izgleda, jako prevarili, mister Hili — nastavi Trevord Harding. — Umesto da se drži onoga što smo se dogovorili, taj momak nam kvari ceo naš plan. Najpre je uzeo novac Soupiju Smitu na kartama, a zatim odvodi njegovu prijateljicu sa sobom. Trebalo je da izgubi tu partiju pokera i da stupi kod njega u službu kako bismo mi bili obavešteni šta taj nitkov namerava.

— Moram se složiti s mister Hardingom, Džone — reče treći čovek.

On pokaza rukom prema četvrtom muškarcu koji se nalazio prekoputa od njega.

Bio je to zdepast čovek, širokih ramena sa upola ćelavom glavom.

— Ono što nam je mister Šelbi sada ispričao nije baš doprinelo tome da poverujem da nam je Vašington zaista poslao pravog čoveka za ovu šakaljivu stvar — nastavio je treći čovek.

Džon J. Hili nije izgubio svoje dobro raspoloženje. Prošao je prstima kroz svoju belu grivu.

— Vi mladi skakavci — režao je on, namrštivši se — ne

znate šta je to pravi momak. Ja tog Šejna znam već godinama. U ono vreme on je stajao na drugoj strani plota i sam se borio protiv kompanije „Vels F'argo“ zato što su mu oni uništili njegov posao, a njegovog partnera oterali u smrt. Ljudi, da ste vi to čuli i videli šta je sve „Vels F'argo“ digao na noge da uhvate Šejna! Ali, nisu uspeli da ga uhvate. Najbolji detektivi, najbolja njuškala, nista! Momak nije bio samo snažan, nego ih je u svakoj situaciji nadmudrio. U tome je stvar. I, ja vama kažem, taj Soupi Smit je prema „Vels F'argou“, pa prema tome i prema Sejnu, jedna obična glista na drumu.

— Ali, ta glista ima više od stotinu bandita u svojoj sluzar ne, mister Hili?
sto ljudi su čak i za vašeg junaka Šejna suviše veliki zalogaj, zer ne, mister Hili?

Stari čovek raširi ruke.

— Ne bih se ja bojao za Šejna čak i da je dvesto bandita — režao je on. — To je momak kakvog stvarno nigde nema. Videćete vi to!

— Greg, ispričajte mister Hiliju šta se dogodilo u Džefovom palasu — zatraži Trevor Harding od svog čoveka.

Greg Selbi je ispričao prisutnima o tome kako je došlo do velike partije pokera, kako je Sejn pobedio i pokupio novac Soupija Smita i na kraju o ultimatumu koji je Soupi Smit postavio Sejnu.

— Kada je Šejn napustio salon za kockanje, mislio sam da će taj visoki čovek dati petama vetar i glavom bez obzira nestati onamo prema Čilkot klanu — reče Selbi na kraju. — Ali, tada je sledilo novo iznenađenje. Taj ljudi momak zgrabio je prijateljicu Soupi Smita mis Miler i s njom krenuo kroz mrak. Nije se taj bojao ni boga ni ljudi. Otišli su pravo u kolibu mis Miler. Ja mislim da se on još uvek nalazi tamo, a šta radi kod nje to je valjda svima vama ovde jasno. Mislim da ćete jako lako pogoditi.

Alma Hili je pomodрила u licu. Gledala je dežmekastog čoveka otvorenih usta kao da nije verovala da je tako nešto čula.

Džon Hili je posmatrao svoju unuku. Njegovo lice se još više iscerilo.

Za trenutak je nastala tišina. Kao da su svi razmišljali o onome što su čuli. Taj Šejn mora stvarno da ima neke čudne metode kojima lomi svoje protivnike. Ili je to samo blef?

— Ja, takođe, ne razumem tog Šejna, Džone — reče ponovo treći čovek. — Vi ste bili tu kad sam mu objašnjavao koliko je za nas važno da ubacimo jednog čoveka u bandu Soupija Smita. Zašto, sto mu gromova, nije izgubio tu igru pokera? Siguran sam da bi ga Smit posle toga uzeo u svoju bandu. Verovatno kod „Pouzdatih pakera“, utoliko pre kad mu je čak prepustio i svoju prijateljicu.

Džon J. Hili sleže ramenima. Nije mu nimalo bilo lako da ovim ljudima objasni zašto je Šejn tako uradio, a ne onako kako su se dogovorili.

— On je verovatno bolje procenio situaciju i odlučio se na nešto drugo — mrmljao je on sebi u bradu. — Ja na njegovom mestu ne bih uzev te dolare, majore.

Major Zahari Tejlor Vud je ustao.

Izvesno vreme je stajao, a zatim počeo da korača tamo-amo po uzanoj prostoriji.

Od tog čoveka, koga je Vašington poslao da im pomogne, očekivali su mnogo. Bila je to velika šansa da Soupiju Smitu stanu na rep i pokvare mu velike planove. A, eto, sada je ispalo da je možda poslat pogrešan čovek koji nije imao ništa drugo pametno da uradi nego da se zabavlja sa ženama i da se pokaže na kartama. Uz to je potcenio opasnost koja mu preti od Soupija Smita, što ga može koštati života.

Major Vud bio je stacioniran u Daji koja je udaljena od Skagveja tri milje.

On nije mogao ništa da preduzme protiv Soupija Smita i njegovih bandita. Jer, zakon ovde daleko na Aljasku još nije bio stigao i zato su se i dešavale đavolski čudne stvari. Ovo je sada bila povoljna prilika da Soupija Smita pobede njegovim sopstvenim oružjem. Međutim, Šejn koji je bio glavna karika u lancu izgleda da im je pokvario celu igru.

Odmahnuo je glavom i stao ispred Trevora Hardinga. Podigao je obrve.

— Tu mi ništa ne možemo preduzeti, mister Harding — reče on najzad. — Ostaje da čuvamo tajnu, niko ne sme saznati da smo pokušali da ubacimo čoveka u bandu Soupija Smita. To je svima nama ovde jasno. Uostalom, Šejnova je stvar da odabere način na koji će se boriti protiv Soupija Smita. Ukoliko on u ovoj akciji izgubi glavu i sutra rano ga nađemo ubijenog, mi ćemo pokušati da i bez njegovih informacija prebacimo novac iz Vajt Pasa u Daju.

Trevord Harding je dugo ćutao, a zatim je podigao glavu.

— U pravu ste, majore — potvrdi on. — Nama svakako ne preostaje drugi izbor. Vlada u Otavi hoće da dobije taj novac i tu više nema drugog izbora.

Ljudi obukoše svoje jakne i pozdraviše se sa Džonom J. Hilijem i njegovom unukom.

Na izlasku se Trevor Harding još jednom okrenuo i obratio se dežmekastom Šelbiju.

— Držite na oku kolibu mis Miler. Šelbi — opomenu ga on. — Hoću da znam šta se tamo dešava. U slučaju da je Šejn već mrtav čovek, javite mi odmah. Ja u toku dana nameravam da odjašem natrag u Vajt Pas da bih pripremio sve za transport novca.

Zatim su izašli i zatvorili vrata za sobom.

Alma Hili je gledala još nekoliko trenutaka u vrata pošto su muškarci nestali. A zatim se brzo okrenula prema svom dedu. Bila je crvena u licu.

— Ne možete tako mirno da pustite Šejna da glavom bez obzira juri direktno u čeljust ajkule, deda! — ciknu ona uzbuđenim glasom. — Moraš ga po svaku cenu opomenuti, deda! Razumeš li me šta hoću da kažem?

Džon J. Hili zagrlj svoju unuku.

Ta mala narogušena mačka nije htela da prizna, ali on je osećao da je Šejn na nju ostavio snažan utisak.

— Ne boj se za njega, mala — tešio je on. — Taj visoki čovek već zna šta radi. A što se veštine tiče, njemu stvarno

nema, ravnog na ovom svetu, razumeš? Soupi Smit će biti zbrisan kao siamka na olujnom vetru ako se usudi da pokuša s revolverom u ruci da krene na Sejna.

— Ne bojim se ja za Sejna! — irknu ona besno. — Mislila sam na ljude koji treba da transportuju taj prokleti novac Mauntija. Ako samo jedan od njih bude ubijen zbog toga što se taj tvoj veliki prijatelj valja po krevetu s jednom ženom, onda ću ja lično otići kod njega i prosviraću mu metak kroz lobanju. Naravno, u slučaju da to Soupi Smit već ranije nije učinio.

VIII

Sejn je prekrstio ruke iza vrata i zamišljeno gledao u vatra u kaminu. Bio je već dodao nekoliko komada drveta, jer je u prostoriji već postalo prilično sveže.

Brenda Miler je spavala.

Ona se bila toliko pokrila da je ispod pokrivača virila samo njena kestenjasta kosa.

Zapadnjak je razmišljao.

Mogao je sinoć lako da popusti i izgubi igru u pokeru protiv Soupija Smita. Ali je ocenio da ga to ne bi odvelo daleko!

Možda bi ga Soupi zaposlio kao neko trékaralo među mnogima koji se vrmaju po Skagveju. Ali, to nije bilo ono što je Sejn želeo.

Hteo je da se domogne nekog posla koji bi ga doveo u neposrednu blizinu kralja Skagveja. Tek tada bi bio u mogućnosti da dobija informacije koje bi koristile njemu i ljudima za koje radi.

On je pre tri nedelje psovao kada je dobio nalog od Sedme brigade da otputuje na Aljasku.

Nije voleo da putuje brodom.

Maunti, koji su na granici prema Kanadi od mnogih kopača zlata naplaćivali taksu, hteli su svoj novac najzad da transportuju. Jedini put koji im je preostao bili su klaneci prema Skagveju, koji se nalazio na američkoj teritoriji.

Ali, tamo je vladao strašni Soupi Smit sa svojim banditima kao neprikosnoveni kralj.

Soupi Smit će svakako učiniti sve da se dokopa 150 000 dolara, to su Maunti znali.

Slanje jednog takvog transporta se uopšte nije moglo držati u tajnosti, a da Soupi Smit o tome ništa ne sazna.

Trevor Harding je razgovarao sa pukovnikom Semom Stilom i majorom Zahari Teilorom Vudom i najzad su odlučili da se obrate Džonu J. Hiliju za savet, da li postoji neki način da nadmudre Soupi Smita i novac bezbedno prenesu na mesto gde on treba da stigne.

Hili je odmah pomislio na Sejna!

Bilo mu je poznato da se do njega može doći preko određenog mesta u Vašingtonu.

Na Stilovo i Vudovo iznenađenje, njima su tog momka brzo stavili na raspolaganje za zadatak pred kojim se nalaze, i to kao najboljeg čoveka koga imaju

Šejn se osmehnuo, setivši se reči koje mu je Džon J. Hili uputio kad je sugao u Daju.

Oni su jednostavno verovali da je Zapadnjak neki neobično snažan čovek koji stvarno može da čini čuda. Samo što nisu pomislili da može još i da leti kao ptica. A, istovremeno su celu tu stvar shvatili jako olako. Kao da se sada uz pomoć Šejna to sve može uraditi bez ikakvih teškoća.

Zapadnjak je često imao prilike da se sukobi s takvim tipovima kao što je Soupi Smit i znao je kako da s njima izađe na kraj.

Bilo mu je jako dobro poznato da su ti ljudi uspeali da postanu tako veliki zato što su i do poslednjeg kutka svoje duše ostali nepoverljivi prema svima oko sebe. Nije moglo tako jednostavno da se ode kod Soupija Smita i da se pita da li hoće da primi nekog u svoju bandu.

Major Vud i Maunti su to tako baš i zamislili. Šejn će se ubaciti u bandu i sacpštavati im šta Soupi Smit namerava da uradi. Ali, to je bilo daleko od istine kao nebo od zemlje. Uz to i đavo može umešati svoje prste i onda sve može da padne u vodu.

Možda su Maunti imali nekog čoveka koji je u Džefovom palasu posmatrao igru pokera! Kad major Vud bude saznao da je Šejn pobedio sigurno će se ljutiti.

Na putu ovamo prema kolibi primetio je jednu senku koja kao da ga je pratila. Pretpostavljao je da je to čovek majora Vuda.

Dakle, verovatno su znali gde se Zapadnjak nalazi. Visoki čovek je pomislio na to da samo ne pokušaju da mu pomognu, jer time će pokvariti ceo njegov plan.

Uzeo je svoje pantalone koje su visile na naslonu stolice pored kreveta. Izvadio je džepni sat.

Bilo je već pet sati ujutru.

On je u ponoć sa Brendom napustio Džefov palas. Pet časova koje mu je ostavio Soupi Smit su već istekli. Znači, lov na njega je već počeo!

Zapadnjak kliznu nečujno iz kreveta. Počeo je da se oblači, trudeći se da ne šuška. Jer, nije imao nameru da ovde u Brendinoj kolibi sačeka ljude Soupija Smita, niti je pak hteo da uvlači devojkicu u celu ovu gužvu.

Pošto je opasao pojas proverio je doboš „remingtona” i okrenuo opasnu pucaliku nekoliko puta oko kažiprsta svoje desne ruke.

Nije se ništa čulo kad je oružje kliznulo natrag u futrolu.

Zapadnjak je prišao vratima da uzme svoju makinav-jaknu i krznenu kapu sa čiviluka kad je kao kroz san čuo neko iako tiho škripanje đonova čizama negde napolju ispred kolibe.

Stao je kao ukopan.

Oslušnuo je još pažljivije. Sada je skoro jasno čuo i glasove. Tihe, ali ipak je bio siguran da su to bili glasovi!

Kvaka na vratima kolibe se pokrenula naniže. Polako, skoro neprimetno.

Kad su oni napolju primetili da su vrata zaključana onda su se polako udaljili. Čuo je to Zapadnjak prema koracima

Visoki čovek pomeri poprečnu gredu na vratima kolibe i okrete ključ u bravi. Bio je siguran da ti nitkovi napolju više neće pokušati da prodru unutra u sobu kroz vrata.

Međutim, Zapadnjak je što pre morao da odabere put kojim će pobeći iz ove đavolske klopke!

Njegov pogled zaustavio se na suprotnoj strani prostorije gde se nalazio prozor kolibe koji je bio pokriven debelim zavesima.

Brenda je prostenjala na krevetu i okrenula se na drugu stranu. Ali, nije se probudila.

Neki čvor na drvetu u vatri kamina je prasnuo. Plamen je suknuo uvis i osvetlio prostoriju.

Brenda se trže. Uspravila se.

Njene oči su se raširile od straha.

Primitila je odmah Šejna pored zida. Bio je obučen. Njena usta su se otvorila da nešto pita.

Zapadnjak brzo stavi prst na svoja usta i ona je odustala od namere da nešto kaže. Pročitao je nemo pitanje u njenim očima i pokazao glavom prema prozoru.

Brenda Miler nije bila takva žena koju u teškim situacijama hvata panika. Odmah joj je bilo sasvim jasno da se ne radi samo o Šejnovom životu nego i o njenom koji je sada bio neraskidivo povezan s tim šta će uraditi visoki čovek.

Bacila je pokrivač sa sebe i skočila hitro iz kreveta.

Oskudna svetlost vatre iz kamina obasjala je njeno divno telo od koga bi se svakom muškarcu na ovom svetu zaustavio dah i koje mu je te noći pružilo toliko uživanja.

Njene krupne grudi kretale su se zavodnički tamo-amo dok je prilazila kaminu.

Iz jednog mračnog ugla izvukla je neku dugačku stvar koja je ličila na dugačku motku. Ipak, bila je to sačmarica sa ostruganim cevima.

Okrenula je cev oružja prema prozoru.

Izgleda da nije bila svesna toga da je bila naga, kao od majke rođena. U svakom slučaju, to joj nimalo nije smetalo.

Zapadnjak je primetio kako se njene zenice šire. Istog trenutka razbilo se staklo na prozoru.

Debele zavese se istrgoše i uleteše u sobu.

Dva čoveka su pokušala da prodru u prostoriju kroz otvor na prozoru.

Šejn je odmah primetio da u rukama drže hrastove štapove. Znači, hteli su da izbegnu galamu i pucnjavu.

Brenda Miler je podigla uvis ostruganu cev sačmarice.

Oba čoveka na prozoru su se trgla kad su ugledali nagu ženu sa sačmaricom u rukama kako stoji pored kamina. Grubo lice jednog od njih se iscerilo.

Možda je baš to razvučeno lice izazvalo Brendu što je izgubila kontrolu nad sobom.

— Gubite se, vi odrpanci! — ciknu ona ljutito.

Istog trenutka povukla je obarač.

Šejn je video kako je Brenda od povratnog dejstva oružja bilo skoro bačena u vatru kamina.

Time je cev sačmarice pomerila uvis i veći deo olovnog

punjenja je zviznuo kroz vazduh i zabio se u debele drvene daske iznad prozora.

Ipak, ostalo je dosta i za nitkove u ramu prozora.

Oni su urliknuli i bacili se nazad.

Brenda se povratila od iznenađenja.

Kundak sačmarice je povredio kožu na njenom desnom kuku i krv je curila niz njenu butinu.

Zapadnjak je oprezno prišao vratima.

Ovo nije bilo pravo mesto za njega da se bori protiv nitkova iz bande Soupija Smita. Osim toga, bio je uveren da ti momci bez izričite naredbe Soupija Smita ne smeju ništa Brendi Miler. Sigurno je mogao ostaviti samu, pogotovu što se uverio da je ona u stanju da se i sama brani.

Tog trenutka vrata kolibe, uz zaglušujući pršak, poleteše unutra i tresnuše o zid.

Zapadnjak je imao još toliko vremena da skoči u stranu i izbegne udarac jakog drveta.

Ugledao je kako tri čoveka glavačke upadaju u sobu i jedan za drugim padaju na pod.

Bilo je očigledno da nisu računali s tim da će vrata pružiti tako mali otpor.

Šejn se skoro istog trenutka stvorio iznad jednog bandita i istrgao mu iz ruke teški hrastov štap.

Okruglo drvo je zviznulo triput kroz vazduh i odselo na glavama trojice bandita. Posle toga nijedan se od njih više nije pokrenuo.

Na pragu kolibe se takođe niko više nije pojavio.

To je svakako bio pametan potez bandita. Jer, Brenda Miler je preklopila cevi sačmarice, izvadila prazne čaure i stavila unutra nova punjenja.

— Beži, Šejne! — ciknu ona. — Ja ću se i sama snaći. Samo, budi oprezan! Hoću još da budem s tobom!

Zapadnjak se iscerio i poslao joj desnom rukom poljubac.

Zatim se sagnuo i pustio dvojicu bandita da uđu u sobu. Njegov hrastov štap je zaigrao po njihovim glavama.

Pali su skoro istovremeno na pod koliko god su dugački.

Napolju je bilo tako mračno da se skoro prst pred nosom nije mogao videti.

Zapadnjaku se činilo da su to samo senke ljudi. Međutim, pošto se sam borio protiv tih nitkova nije imao mnogo vremena da razmišlja o tome da li su svi ti ljudi koji su mu se isprečili na putu njegovi protivnici ili nisu.

Udarao je snažno jakim drvenim štapom ko god mu se našao ispred štapa.

Tako je sebi krčio put i đavolski dobro je napredovao. Pa, sto mu gromova, zar svi ti ljudi nisu imali ništa pametnije na ovom svetu nego da u ovo doba noći lutaju unaokolo?

Osim dve eksplozije iz Brendine puške, nije više oao nijedan pucanj.

Nigde se nije videlo svetlo.

Ljudi koji su živeli u okolnim kolibama nisu se usudili ni nos da promole napolje.

Kad je družina đavolski opasnog Soupija Smita u akciji

svi su više voleli da ostanu u kolibama i sakriju se ispod pokrivača u krevetima.

Zapadnjak svojim štapom obori još jednog snažnog čoveka i nestade u pomrčini iza jedne kuće.

Čuo je kako neki čovek naređuje nešto ostalima.

Ispred Zapadnjaka se videla neka tamna senka jednog zida od dasaka koji je štrčao uvis.

Skočio je i uhvatio se rukama za dasku na gornjem delu.

Nameravao je da se prebaci na suprotnu stranu kad je primetio da sa tog drvenog zida može lako da se popne na krov susedne zgrade.

Teška hrastova motka mu je smetala, ali Zapadnjak nije imao nameru da se odrekne svog nemog prijatelja koji mu je pomogao da se izvuče iz gadnog sosa.

Popeo se dosta lako na krov kolibe i polako otpuzio na suprotnu stranu.

Odavde je dosta dobro mogao da vidi Brendinu kolibu koja je bila osvetljena vatrom iz kamina.

Tamo je vladala opšta gužva. Svi su se muvali tamo-amo i nije se znalo ko šta tu traži.

Šejn je video sada osvetljeni ram na vratima kolibe. Dva čoveka istrčala su napolje i ubrzo nestali u mraku.

Samo sekundu kasnije oglasila se Brendina sačmarica.

Šejnu se učinilo da čuje kako komadi olova zvižde kroz vazduh.

— Napolje, vi odrpanci! — čuo se Brendin ljutiti glas. — Ko se još od vas usudi da uđe u kolibu, napuniću ga olovom do guše! Možete sigurno računati s tim, nitkovi!

— Hej, Henk! — doviknu neki čovek uzbuđenim glasom. — Pa, jesi li ti čuo Brendu? Ha, nju ću ja napuniti, pa će se sva pušiti!

— Samo pokušaj, Keli! — ciknu Brenda. — Preko mene možeš da se pružiš samo kad budeš mrtav čovek. A onda ti svakako neće ničemu koristiti, nitkove jedan!

Šejn se iscerio kad je čuo kako Slim Džim Foster poziva bandite da se opamete.

— Tražite Šejna, do đavola, vi nitkovi! — vikao je on promuklim glasom. — Ostavite tu ženu na miru, inače ćete imati posla sa mnom! Hajde, petorica ostaju ovde kod kolibe. Čuvajte stražu i pazite da ni ptica ne proleti! Je li jasno?

Šejn opsova.

— Tako bi mu bilo lepo kad bi mu se pružila prilika da se ponovo zaveuče u Brendin topao krevet.

Razumeo je te ljude koji su izgubili pamet kad su ugledali nago telo lepe devojke. I on sam je u kolibi osetio neodoljivu želju da je privuče sebi kad je video kako naga stoji ispred kamina.

Zapadnjak se uspravio i ocenio rastojanje do krova sledeće zgrade.

Nešto više od četiri jarda. To bi se svakako moralo savladati, pomisli visoki čovek.

Uzeo je mali zalet i skočio.

Već sledećeg trenutka našao se na krovu sledeće kolibe. Zastao je i osvrnuo se na sve strane.

Tup udarac o krov se sigurno čuo u kolibi. Međutim, Šejn se nadao da će strah zadržati te ljude dole da se pojave i naprave uzburu.

Isto tako je doskočio i na krovove dve susedne kolibe, pre nego što je napustio vazдушnu liniju i izgubio se u mračnom tesnacu jedne sporedne ulice.

U daljini su se još uvek čuli uzbuđeni glasovi.

Visoki čovek se pitao da li su Soupijevi ljudi već saznali gde se nalazi njegov prtijag koji nosi sa sobom!

Juče celog dana nije primetio da ga neko prati. Ali, to ne mora da znači ništa. Jer, ulice su bile zakrčene i nije ni mogao da prepozna da li neko stalno ide za njim ili ne.

Smirivalo ga je to što je Slim Džim Foster imao toliko obzira prema Brendi Miler. To bi trebalo da znači da banda neće preduzeti ništa protiv Alme Hili, ako sazna da je on kod nje ostavio svoje stvari.

Iscerio se kad je pomislio na to kako je toplo stari Džon J. Hili preporučio svoju unuku.

— To je prokletu nakostrešena divlja mačka — objasnio mu je stari čovek. — I, da ti nešto iskreno kažem, nju treba neki snažan momak da presavije preko kolena i očita joj dobru lekciju. Inače, ostaće devica i nikad se neće udati.

Gledao je Zapadnjaka.

Visoki čovek je tog trenutka pomislio na zavodničke obline Alme Hili. Da li je to stvarno moguće?

Ne, ta devojka neće sigurno dugo ostati devica. Bio je siguran u to. Ima još muškaraca sem njega koji poseduju šarm i snažne ruke.

Još uvek je bio mrak. Ali, Zapadnjak se jako dobro snalazio između koliba.

Osluškiavao je pažljivo na sve strane. I, zato mu i nije promaklo da nešto šušti iza njega.

Skoro neprimetno, tiho i nenametljivo! Ali, sada je bio siguran da se iza njega nešto čuje. Kao da se suvo platno leprša na vetru i dodiruje neku neravnu drvenu površinu.

Šejn je tu i tamo zastao.

Odmah se više nisu čuli ni laki, jedva čujni koraci iza njega.

Sada je Zapadnjaku bilo jasno da ga neko prati.

Međutim, on je znao da tog čoveka mora isključiti iz ove igre. Niko ne sme da obavesti Soupiia. Smita da se Zapadnjak smestio kod Alme Hili.

Šejn je razmišljao šta da uradi! Odlučio se za stari oprobani trik.

Brzim, skoro nečujnim koracima obišao je oko jedne kolibe i odjednom se našao iza leđa svog pratioca.

U mraku je raspoznao jedan povijen lik. Bio je to čovek širokih ramena koji se munjevito okrenuo kad je Zapadnjak bio na samo tri koraka od njega.

Lako je uspeo da izbegne udarac hrastovog štapa i Šejn oseti da je potcenio tog čoveka.

Od svog sopstvenog zamaha Zapadnjak je posrnuo i napadnuti čovek je mogao da iskoristi tu priliku da mu zada davolski neprijatan udarac.

Međutim, čovek se samo sklonio u stranu i pustio Šejna da projuri pored njega.

Zapadnjak se brzo okrenuo i podigao teški hrastovi štap uvis.

Momak ispruži ruke prema njemu.

— Prestanite, zaboga, Šejne! — ciknu on piskavim glasom. — Ja sam Šelbi. Mister Harding mi je naredio da vas pratim! Zato se i nalazim sada ovde.

Zapadnjak je spustio hrastov štap i prišao malo bliže čoveku i zagledao se u njegovo lice.

— Da li ste vi bili kod kolibe mis Miler? — upita on promuklim glasom.

Šelbi se isceri i klimnu potvrdno glavom.

— Mister Hili je svakako u pravu — šaputao je on. — Soupi Smit je zaista žestoko ispekao svoje prste na vama.

Zapadnjak pređe jezikom preko svojih suvih usana.

— Potrebna mi je neka sigurna rupa u kojoj bih mogao da se sakrijem preko dana, Šelbi — reče Zapadnjak tiho. — Naravram da ostanem kod Alme Hili. Šta vi mislite, da li tu mogu biti siguran?

Šelbi potvrdno klimnu glavom.

— Mis Alma je tabu za tu krvožednu ajkulu Soupija Smita — reče on. — Jer, Soupi Smit je đavolski opasno bacio oko na mis Almu. Verovatno je nju odabrao da zauzme mesto mis Miler. Jer, on je ne bi tako lako prepustio vama, Šejne.

Zapadnjak se nije mnogo uzbuđivao zbog ovoga što je čuo.

Brenda nije znala da je odbačena dok je s njim vodila ljubav u separeu saluna za kockanje. Uostalom, čak i da je tako on se ne bi mnogo sekirao, jer Brenda je žena koju bi svaki muškarac pozeleo u svako doba.

— Ja ću budno paziti na Hilijev pansion — reče Šelbi. — Ako se nešto neobično dogodi, ja ću vas opomenuti, mister Šejne.

Koraćali su jedan pored drugoga.

Šelbi je znao za jedna zadnja vrata i nije potrajalo ni desetak sekundi pošto su tiho kucnuli, a Alma Hili je otvorila vrata i promolila napolje svoju lepu glavu.

Trgla se kad je ugledala Šejna i Šelbija.

— Hej, momci! — reče ona piskavim glasom. — Šta je sada, pobogu? Da vam se nije nešto dogodilo?

Šelbi se kikotao.

— Pa, moglo bi se nešto tako reći — odvrati on brzo. — Međutim, skoro svi muškarci u Škagvetu mu zavide zbog toga što se dogodilo tamo u kolibi.

— Ti mnogo brbljaš, Šelbi! — frknu Alma ljutito.

Zapadnjak je još jednom odmerio prekornim pogledom Šelbija. Bilo mu je sasvim jasno da taj ćelavi čovek želi da opomene Almu da se čuva, Šejna!

— Ulazite unutra. Šejne! — naredi Alma oštrim glasom. — A vi se izgubite što vas brže noge nose. Šelbi!

Uhvatila je Zapadnjaka za rukav makinav-jakne i povukla ga u kuću. Naravno, vrata je otvorila malo više kako bi snažni čovek mogao da uđe.

Zatvorila je vrata za njim i zaključala ih.

Našli su se u hodniku gde se nije mogao videti ni prst pred nosom.

Alma je nameravala da prođe pored Zapadnjaka, ali je u mraku uletela pravo u njegovo naručje.

Za trenutak se ukočila. Nije znala ni šta da misli niti pak šta da uradi.

Ali, to je potrajalo samo kratko.

Ubrzo je Zapadnjak osetio snažan udarac u cevanicu.

Šta je to sada?

— Nemojte ništa da uobražavate, vi koji smatrate sebe za velikog zavodnika žena! — huknu Alma vatreno. — Kod mene ne možete uspeti tim prostačkim trikovima. momče! Ako još jednom pokušate onda ćete me upoznati bolje!

Bol u cevanici je skoro oduzeo dah Zapadnjaku. Čudio se šta sada ovo treba da znači!

Bio je ljut.

— Sto mu gromova! — uspeo je da kaže posle izvesnog vremena. — Pa vi ste natrčali na mene. Ja stvarno ne vidim ni prst pred nosom! I nemojte uobražavati da sam zainteresovan da pipnem jednog takvog nakostrešenog zmaja kao što ste vi. Ne, to mi ovog trnutka stvarno nije palo na pamet.

Nekoliko sekundi je vladala tišina.

A zatim se Alma progurala pored njega. Međutim, u uzanom hodniku nije mogla da prođe, a da ne dodirne svojim grudima visokog čoveka.

— Vi, obesni čoveče! — ciknu ona besno. — Zar ne možete da budete bar toliko pristojni, a ne da jurite za svakom suknom koju vidite u gradu!

— Ma, ko to kaže? — upita Zapadnjak ljutito.

— Moj deda mi je ponešto ispričao o vama...

— Stari Hili? — upita Šejn iznenađeno. — A. da li možete da mi kažete je li ta luda glava negde ovde?

— Naravno da jeste — reče Alma. — On svakako mora biti prisutan kad njegov miljenik otpali đavolu vatru ispod tura.

— Kako on to zamišlja? Da on i ja zajedno to uradimo, ili pak...

Zapadnjak je dobro uradio što je koraknuo nazad. Nešto je đavolski opasno fjučnulo pored njegove čizme.

— Hajde upalite već jednom svetlo — huknu Zapadnjak.

— Ne volim da se borim u mraku, a pogotovu kad je u pitanju žena protivnik.

IX

Džon J. Hill se zadovoljno smejaao kad je ugledao Šejna.

Prema ljutitom licu svoje unuke odmah je ocenio da su se njih dvoje posvađali.

Iscerio se zadovoljno.

— Pa zar te nisam opomenuo, mala moja devojčice! — huknu on. — Tog čoveka se moraš čuvati, jer iako je opasan. Rekao sam ti da će on te nitkove srediti. Ali, zašto si tako crvena u licu? Da možda nije pokušao i tvoja leđa da ispravi tim debelim hrastovim štapom?

Alma Hili se namršti. Stegla je usne i ljutito pogledala svoga dedu.

— Ostavi me već jednom na miru, deda! — frknu ona. — Taj tvoj momak može da plaši malu decu, ali ne i mene! Samo si ti u stanju da od tih sitnica napraviš toliku buku.

Džon J. Hili se počeo po glavi.

— Nije mi jasno šta se dogodilo — vrteo je on glavom. — Da li si je poljubio, Šejne? Nikako ne mogu da odgonetnem zašto je tako ljuta!

Zapadnjak se namršti.

— Ona se meni u mračnom hodniku bacila oko vrata — reče on. — Verovatno je mislila da ću je zagrliti. Ali, stari moj! Ti me poznaješ. Ja sam džentlmen. A, izgleda da se baš to njoj ne dopada i zato sada sikće.

Alma se ljutila.

— Ali, deda! — frknu ona. — Ako taj momak ne zaveže svoju poganu njušku ja ću ga ovog trenutka upucati! I, molim te da me u tome ne sprečavaš!

Džon J. Hili se smeškao.

— Oduvek je bila takva, Šejne — reče on. — I, ne treba da je se bojiš!

— Nisam baš siguran da je tako — odvrati Zapadnjak i osmehnu se zagonetno. — Ne znam. Nešto mi je tu jako sumnjivo, ali možda će ona krenuti nekim drugim putem. U svakom slučaju, verovatno će prema svom budućem vereniku biti mnogo popustljivija.

— Verenik! — mrmljao je stari čovek. — Ti meni o tome nisi ništa pričala, Alma!

Devojka je pocrvenela.

— Pa, i ja sad o tome prvi put čujem — odvrati ona.

— Meni je Šelbi ispričao da je Soupi Smit bacio oko na Alma — nastavio je Šejn mirno. — Zato je i napustio svoju prijateljicu Brendu Miler...

Zapadnjak je morao munjevito da se sagne da bi izbegao udarac teškog plehanog pehara koji je Alma zgrabila sa stola i bacila ga prema njegovoj glavi.

Pehar udari o drveni zid i verovatno bi Alma i dalje nastavila borbu da se u tom trenutku nije začuo neki dubok glas iz susedne prostorije.

— Do đavola s tim treskanjem! Igrajte se bračnog rata na nekom drugom mestu! Ja želim da se odmorim!

Ućutali su.

Alma je ubrzano disala. Iz njenih očiju sevalo je stotinu munja. Bila je ljuta kao kobra.

Šejn razvuče usne i osmehnu joj se.

Prišao joj je iznenada i poljubio je u usta.

— E, sada smo se pomirili, devojčice! — reče on veselo.

Alma je stajala kao da je grom pogodio.

Bila je zbunjena. Šta da uradi!

U njenim očima više nije bilo onih otrovnih strela mržnje i ljutnje.

Izgleda da joj se poljubac dopao, pomisli Zapadnjak i isceri se.

Džon Hili je osetio da se između njih nešto neobično dešava.

Progurao se laktovima i stao između njih.

— Šejn je u pravu, Alma — huknu on. — Ne dozvoljavam da se svađate! Ako ti, devojko, prestaneš da se kostrešiš na njega, onda će i on biti bolji prema tebi i...

Alma je besno odmahнула rukom.

— Ja ne želim da on bude bolji prema meni! — siktala je ona.

Zapadnjak odgurnu starog čoveka u stranu.

— Hoćeš li već jednom da prestaneš da nas teraš jedno na drugo, Džone! — huknu on. — Zar ne možeš da shvatiš u tvojoj staroj glavi da me Alma ne podnosi? Ako je tako, onda mi se čini da je bar toliko razumna da sarađuje sa mnom. Uostalom, mi obojica imamo isti cilj, zar ne?

— Po vama se to ne bi moglo kazati — odvrati Alma brzo. — Zašto vam je bio potreban ceo taj cirkus sa Brendom Miller i ta partija pokera u salonu za kartanje? Čula sam da Soupi Smit bez nekih posebnih propitivanja prima takve momke u svoju bandu koji se negde dokažu!

Zapadnjak je odmeri od glave do pete. Malo se i namrštio.

— Nisam nameravao da ti objašnjavam sve od samog početka, devojko — reče on. — Ali, ipak ću to učiniti. Ono što ja ne želim je to da budem neki sporedan točak u toj Smitovoj bandi. Neću da prisluškujem kao neka protuva kakvi se plavovi spremaju. Hoću da sedim pored Soupija Smita i da čujem šta se sprema. Je li ti sada jasno?

Njene crne oči se raširiše.

Zapadnjak odmahnu ljutito rukom.

— Čini mi se da si najzad shvatila šta hoću da kažem, devojko — nastavi Zapadnjak da govori. — I da ti otkriem i svoje zadnje adute. Soupi Smit će sigurno pokušati još jednom da mi zada udarac, baš zato što ne podnosi poraze. U tome svakako neće uspeti, jer ja ću se postarati da doživi još jedan poraz. Međutim, ja ću njemu pružiti priliku da sačuva svoj obraz. U tom slučaju Soupi Smit će morati da mi da neki dobar posao, svakako negde u njegovoj blizini.

Pogledao je oštro Almu Hili.

— Nadam se — nastavio je Šejn ozbiljnim glasom — da su odnosi između tebe i Soupija Smita daleko od neke prisnosti. Jer ja nemam nameru da tako lako izgubim svoj život!

Alma je prebledela.

Ali, ovog puta je Džon Hili bio taj koji je krenuo ratoborno prema Zapadnjaku i zgrabio ga za revere debele makinav-iakne.

— Sigurno da to nisi ozbiljno mislio. Šejne! — promrmlja on. — Alma ne može biti izdajnik! To svakako treba da ti je jasno. I, koliko je meni poznato ona prezire Soupija Smita.

Zapadnjak mirno uhvati ruke starog čoveka i oslobodi revere svoje makinav-iakne od stiska starog čoveka.

— Nešto sam ipak hteo da kažem, stari moj druže — objasnio mu je Šejn. — Šelbi mi je ispričao da taj đavolski čovek Soupi Smit juri u zadnje vreme za Almom. Eto da je pitamo. Da li je to tačno, devojko?

Alma je trepnula očima. Polako je klimnula glavom. Sada više nije bila tako ratoborna.

Ipak, morala je da prizna.

— Soupi mi već danima dosađuje — reče ona tiho. — Ali, ja njemu nisam dala ni najmanjeg povoda da on poveruje da će imati uspeha kod mene.

Zapadnjak klimnu glavom. Nije mu bilo prijatno da o ovim stvarima raspravlja.

— Hoću samo da vas opomenem da budete oprezni ako se Soupi Smit pojavi kod vas, Alma! — reče Zapadnjak. — Morate paziti na pitanja koja se odnose na mene. Kako ćete odgovarati to je vaša stvar, ali svakako morate odmeriti svaku reč. Vi ćete reći da o meni ništa ne znate, osim da sam kod vas ostavio prtljag i da se noćas ovde nisam pojavio. A, ako navali da vidi moje stvari, onda ga pustite neka uđe u sobu koju sam ja rezervisao.

Alma klimnu glavom.

Stari Hili je zamolio da donese toplu vodu i bocu s rumom.

Šejn razvuče lice.

Otprilike pre godinu dana imao je prilike da s tim starim Hilijem pije to đavolski papreno piće.

— Hej, stari čoveče! Pa, zar misliš da opet krenemo tim teškim stazama?

Šejnu se odjednom učinilo da još uvek oseća bolove u glavi koji su ga desetak dana kasnije mučili posle te iscrpljujuće pijanke sa starim ugarsuzom.

— Harding će u toku dana izvršiti sve pripreme — obavesti ga stari Hili. — Jedna laka kola za transport zlata već su spremna s one strane Vajt Pasa. Mi bismo po svaku cenu morali saznati da li je Soupi Smit obavešten, o tome?

Zapadnjak se osmehnu.

— Nešto ipak moramo da se dogovorimo! — reče on oštrim glasom. — Harding mora sačekati bar još jedan dan. A, prilikom utovara neka radi tako kao da se sve događa u najvećoj tajnosti. Međutim, zelihe zlata ne smeju se ni slučajno naći u kolima kad bude tovar prelazio preko Vajt Pasa. Morate reći Hardingu da zlato smesti u bisagama jahača koji će se ponašati tako kao da nemaju veze s kolima.

Džon J. Hili se iscerio.

— Nisam baš siguran da će to mnogo koristiti, Šejne — mrmrljao je on. — Ja verujem da Soupi Smit ima nekog svog čoveka čak i među Mauntima.

Zapadnjak nije stigao da odgovori jer je tog trenutka Alma ušla u sobu sa kotlićem vruće vode u rukama. A zatim je donela bocu Jamaika-ruma, dve čaše i kesicu sa šećerom.

Džon J. Hili je uzeo od nje čaše i jednu stavio pred Zapadnjaka.

— Živeli, Šejne! — viknu on. — Za naša stara vremena!

Bio je to prijatan miris.

Zapadnjak se proteže. Celog dana je dobro spavao, a to što se nalazio u krevetu Alme Hili budilo je u njemu slatke snove. Ali, to su zaista mogli biti samo snovi.

Jednom se u toku dana probudio!

Čuo je sladunjavi glas Soupija Smita koji je Almu Hili obasuo komplimentima.

Zatim je Alma frknula besno kad je Soupi Smit hteo da pogleda Šejnov prtljag.

Devojka je to uporno odbijala, ali je najzad morala daпусти i dozvoli Soupiju Smitu da pregleda Zapadnjakove stvari.

Šejn je znao da Soupi Smit može pronaći samo običan alat za kopanje zlata.

Tek posle jednog sata Soupi Smit je otišao. Prethodno ga je Alma pozvala na kafu i on je to bez razmišljanja prihvatio.

Zapadnjak je prisluškivao na vratima i dobro čuo kako

Soupi Smit je bio jako raspoložen kad se oprostio od Alme Skagveja ako pristane da se privije uz njega.

Alma je ostala mirna i nije se mnogo uzbuđivala tako primamljivom ponudom. Odgovorila je Soupiju Smitu da ona nije devojka takve vrste kakva je Brenda Miler.

— Sa Brendom je sve već gotovo. Alma — pravdao se Soupi Smit. — Ja u poslednje vreme ne mislim više ni na koju drugu ženu osim na vas, Alma. Mis Miler mi je već bila dosadila i kad sam je uhvatio gore u separeu mog salona sa tim đavolskim momkom Šejnom ja sam je najurio. Tek tada sam shvatio da ona nije prava žena za mene.

Zapadnjak je prokuvao od besa. Do đavola, zašto je morao da joj sve to ispriča? Prema rečima Soupija Smita Alma će verovatno zaključiti da je, Šejn neki veliki razvratnik!

Soupi Smit je bio jako raspoložen kad se oprostio od Alme Hili. Mora da je pomislio da će njegovo udvaranje najzad doneti plodove.

Nešto kasnije Alma je promolila glavu kroz vrata i ušla unutra kad je primetila da je Šejn budan.

— Soupi Smit je pre nekoliko trenutaka bio ovde — rekla je ona brzo.

Zapadnjak se namršti. Trudio se da njegovo lice dobije izraz kao da je uvređen.

— Meni se čini da ste mu se vi udvarali, Alma — gundao je on. — Vaše reči su zvučale tako kao da vi ozbiljno mislite da prihvatite njegove predloge.

Nije se naljutila.

— To sam učinila samo zbog vas — odvrtila je tiho. — Sada je Soupi Smit dobro raspoložen i verovatno neće biti tako besan kao obično, ako vas bude uhvatio.

Šejn ljutito odmahnu rukom.

— Neće on mene uhvatiti, nego ja njega! — frknu on.

— Ne podnosim Soupija Smita — reče devojka.

Visokom čoveku je bilo jasno da je ovim rečima htela da ga umiri.

Naslonio se na krevet.

— U vašem krevetu je tako prijatno, Alma — reče on. — Samo što još nedostaje...

Devojka je za tren oka nestala iz sobe.

Zapadnjak je još uspeo da vidi kako je jako pocrvenela.

Zaspao je ponovo.

Kad ga je snažno kucanje na vrata probudilo iz sna bilo mu je jasno da se već odavno smrklo.

Alma je ušla u sobu.

— Mislim da ste dovoljno spavali, Šejne — reče ona. — Napolju vas čeka Šelbi i želi da razgovara s vama.

— Pa, možete ga poslati ovamo — mrmljao je Zapadnjak.

Ona odlučno odmahnu glavom.

— Ovo nije salun, mister Šejne — prosikta ona. — I, ovde se ne sastaju nekakvi ljudi da bi razgovarali! Obucite se brzo i dođite u kuhinju. Nemam nameru da dozvolim da se ceo Skagvej okuplja u mojoj spavaćoj sobi!

Zapadnjak klimnu glavom.

— U pravu ste, devojko — priznao je on. — Meni još ostaje da vam se zahvalim što ste me pustili da spavam u vašem krevetu, zar ne?

Kao da je htela nešto oštro da odgovori, ali kada je visoki čovek svoje bose noge spustio na pod, ona je kriknula i pobešla iz sobe.

Zapadnjak se obukao i zatim se uputio u kuhinju.

Šelbi je sedeo iznad lončeta kafe koja se pušila.

Pogledao je Zapadnjaka i iscerio se.

Alma Hili stajala je pored šporeta leđima okrenuta prema Šejnu. Mešala je nešto u loncu.

— Šta se u međuvremenu dogodilo, Šelbi? — upita Zapadnjak ćelavog čoveka.

— Ne! — uzviknu Šelbi i sleže širokim ramenima. — Nije se dogodilo ništa posebno, Šejne. Soupi Smit je jako ljut zato što njegovi ljudi nisu uspeli da vas pronađu. Koliko sam mogao da saznam, Slim Džim Foster ga je izgleda nagovorio da nešto preduzme kako bi vas izmamio iz vašeg skloništa.

— Dobro, Šelbi — preseče ga Zapadnjak. — Nemojte obilaziti kao mačak oko vrele kaše. Kažite već jednom istinu!

— Evo, čućete. Uхватili su Brendu, a Slim Džim Foster trubi svuda unaokolo da lepa prijateljica Soupija Smita sada može da se dobije za sto dolara. Naravno, samo jednom.

Alma Hili se sada okrenula prema dvojici muškaraca. Gledala je Šelbija razrogačenih očiju kao da ne veruje u ono što je svojim rođenim ušima čula.

Šejn je stegao usne.

— Večeras posle ponoći treba da počne orgijanje — nastavio je Šelbi mirno kao da je to neka dečja igra. — Skoro da je sasvim sigurno da hoće vama da pruže priliku da dotle uletite u đavolski opasno pripremljenu klopku. Da ste samo videli kako se samo ljudi guraju ispred Džefovog palasa!

Zapadnjakova ruka je već skoro krenula prema licu ćelavog čoveka. Ipak, savladao se.

— Zavežite, Šelbi! — obrecnuo se visoki čovek i steže pesnicu.

Selbi sleže ramenima.

— Vi ne možete prebaciti odgovornost na mene što Soupi Smit pravi takve svinjarije. Šejne — odbrusi on. — Osim toga, vi ste taj čovek koji je stavio u ruke sve adute Soupiju Smitu, zar ne? Već ta ludost u separeu! I to pred Soupijevim očima...

Zapadnjakova desnica fjuknu kroz vazduh i kao kakav iznenadni udar vetra oduva Šelbija sa stolice zajedno s njegovom kafom koja se pušila.

Dežmekasti čovek pade na pod.

Šejn se skoro istog trenutka stvorio iznad njega.

Zgrabio ga je za jaknu i podigao ga uvis. Verovatno bi ga još jednom udario da ga Alma nije uhvatila za ruku.

— Prestanite! — viknu ona besno.

Stala je između Šejna i Šelbija.

Sive oči dežmekastog Šelbija sijale su pakosno, i Zapadnjak je shvatio da je u trenutku besa napravio grešku. Jer, sada više na ovog čoveka neće moći da se osloni.

Alma je stisla ruke u pesnice.

— To što ste rekli nije mi se dopalo, Šelbi — siktala je ona kao zvečarka. — A, isto tako ne volim to što je uradio Šejn. — To jeste prostakluk što je zamislio Soupi Smit da uradi sa tom ženom. I vi, Šelbi, ne bi trebalo da pravite tako neukusne šale na račun toga!

Šelbi se okrenuo i izašao iz kuhinje.

Alma ga je otpratila pogledom, a zatim se okrenula prema Zapadnjaku.

— Niste smeli da ga udarite, Šejne — reče ona tiho. — Šelbi je jako osetljiv. Samo, nadam se da neće napraviti neku veliku glupost. Možda bi trebalo obavestiti Hardinga da bude oprezan kad je u pitanju Šelbi, i da se ne oslanja suviše na ono što on kaže.

Zapadnjak potvrdno klimnu glavom.

— To ćete mu vi reći — kazao je on promuklim glasom. — Ako mi se ukaže prilika, taj ćelavko će još jednom leteti sa stolice. Naravno glavački kao i sada. Šelbi je svinja. Možda nije imao uspeha kod žena i zato sada želi sve što je u vezi s tim da gurne u nekakvu prijavštinu. Nikad nisam voleo da neko tako govori o ženama. Nitkov!

U očima Alme Hili pročitao je nemo pitanje.

— Mogu ti reći da je Brenda simpatična devojka — mrm-ljao je Zapadnjak. — Meni se ona dopala na prvi pogled isto kao i vi, Alma. Mislim da je razlika između vas dve jedino u tome što je Soupi Smit iskvario Brendu Miler. Sada bar znate šta vas očekuje ako prihvatite primamljive ponude Soupija Smita.

Devojka je stisnula usne.

— A, gde ste vi? — upita ona.

— Na šta mislite, Alma?

— Šta me čeka ako nešto počnem s jednim takvim momkom kao što ste vi?

Zapadnjak je posmatrao Džefov palas iz noćne senke jedne odmahnuo glavom.

— Pokušajte da to izbegnete, devojko — mrmljao je on sebi — u bradu. — Ja nisam momak za ženidbu, a da se vi tako lepa i mlada devojka žrtvuje za jednu prolaznu avanturu, to je svakako šteta.

XI

Taj dežmekasti Šelbi je bio pakostan. Ali, on je ipak rekao istinu.

Zapadnjak je posmatrao Džefov palas iz noćne senke jedne oronule kolibe.

Ugledao je gomilu kopača zlata koji su još jednom poželeli da nešto dožive pre nego što krenu tamo gore teškim putem koji vodi prema Jukonu.

Soupi Smit je naredio da se stavi jedan širok sto ispod niske strehe za kojim je sedeo neki namršteni čovek i zapisivao u knjigu imena ljudi i naplaćivao od njih po sto dolara.

Da sva ta lakrdija ne može da krene nekim đavolskim stazama, Šejn bi se slatko nasmejao.

Soupi Smit, taj prokleti pasji sin, je stvarno imao smisla da od svega izvuče korist, pa i od ove dosta naivne stvari.

Da li će bilo ko od tih ljudi stvarno dospeti do Brende Miler? To je bilo jako sumnjivo. Samo jedno je tu bilo sigurno. Nijedan od njih neće nikad više u životu videti svojih sto dolara!

Šejn je dobro osmotrio snažne gorile koji su budno osmatrali okolinu oko saluna za kockanje.

Na ravnom krovu čučale su tri prilike koje su motrile na sve strane.

Bilo je jako teško prodreti u Džefov palas i još odande izbaviti Brendu Miler!

Zapadnjak je u prvom trenutku pomislio da odabere onaj najopasniji put i jednostavno uđe kroz vrata u salon za kockanje!

Međutim, odmahnuo je glavom na tu pomisao. Skoro je sigurno da se u sali saluna nalazi bar pedeset ljudi Smitove bande, i to bi svakako bilo ravno samoubistvu.

Zapadnjak se povukao unazad.

Odlučio se da krene uskim, mračnim ulicama kroz koje je nameravao da dođe do zadnje strane saluna za kockanje.

Bilo mu je jasno da su jako male šanse da nešto učini za Brendu Miler.

Ipak, bio je čvrsto rešio da bar nešto pokuša. Tih 150 000 dolara Mauntija mu tog trenutka nisu bili toliko važni koliko ta devojka.

Stigao je do neke oronule drvene kućice koja se isprečila na njegovom putu prema zadnjem dvorištu Džefovog saluna za kockanje.

Masivna vrata, koja su visila na zardalim kukama, nisu nikako mogla da se otvore, a da to niko ne čuje.

Prodoran, piskav zvuk vrata koja su škripala čuo se sigurno daleko unaokolo.

Zapadnjak se nadao da će graja ljudi u salunu za kockanje nadjačati ovo iznenadno škripanje.

Osvrnuo se unaokolo.

Daske u zadnjem delu kućice bile su na pojedinim mestima trule. Sada je Šejn kroz široke rupe mogao da pogleda u dvorište saluna za kockanje.

Odmah je uočio tri tamna lika koji su čuvali zadnji izlaz.

Zapadnjak je bio ubeđen da se i unutra iza vrata nalazi nekoliko gorila čiji je zadatak svakako bio da zgrabe nekog momka koji bude jako nasrtljiv.

Pogled visokog čoveka je zatim odlutao prema zadnjem zidu saluna za kockanje.

Da, nije se prevario! Baš iznad ulaznih vrata na uglačanom zidu od dasaka nalazio se jedan prozor.

Međutim, kako da se popne tamo gore?

Snažni gorile mu ne bi dopustili ni da diše, a kamoli da donese merdevine i kroz prozor pokuša da uđe u zgradu.

Zapadnjak je za trenutak stao. Razmišljao je o tome šta da uradi! Možda da pronađe neku dugačku dasku iz drvene kućice i pokuša s njom da se domogne prozora.

Stao je kao ukopan kad je u dvorištu Džefovog palasa čuo neki prodoran glas.

Zapadnjaku se učinilo da mu je taj glas poznat. I, nije se prevario.

Naslonio je svoje lice na jednu široku rupu između dve daske i istog trenutka ugledao je sedog starog čoveka koji se nekako čudno klatio na svojim nogama.

Šejn se uplašio!

Šta, zaboga, taj sedokosi Džon J. Hili traži ovde u ovom osinjem gnezdu?

Možda je pomislio čak i na to da na svoju ruku oslobodi tu devojkicu Brendu Miler, kako ona druga akcija sa Mauntima ne bi bila ugrožena? Možda mu je Alma Hili otkrila šta Šejn namerava da uradi?

Zapadnjak je osetio kako daska ispred njega popušta. Bio je dovoljan jedan kratak trzaj i on je već držao u rukama.

Stavio je u stranu, trudeći se da se ništa ne čuje i oprezno izvadio i drugu dasku.

Otvor je sada bio dovoljno velik da je mogao da se provuče.

Dvojica od trojice gorila, prilazili su starom Hiliju koji se pridržavao jednom rukom za zadnji zid saluna za kockanje, a drugom rukom je stalno nešto pomerao svoje pantalone.

— Hej, stari! — frknu jedan gorila besno. — Šta se tu muvaš kao kokoška kad hoće da snese jaje! Hajde, gubi se odavde, i da te moje oči više nikad nisu videle, staro momče! Inače, moraćeš da zagrižeš travu već sledećeg trenutka!

Hili je mrmljao nešto sebi u bradu.

Jedan snažni gorila stavio je svoju ogromnu šapu na njegovo rame.

Džon J. Hili se iznenada okrenuo. Ali, u njegovoj ruci se odjednom stvorila opasna hrastova motka.

Snažni gorila nije uspeo ni da uzdahne. Pao je kao klada na zemlju i ostao nepokretan.

Drugi čovek nije uspeo tako brzo da se povрати od iznenađenja. Raširio je ruke i gledao šta se to odjednom dogodilo.

Hili je iskoristio taj trenutak i zabio mu dršku hrastovog štapa u stomak.

Gorila je posrnuo i stari Hili ga tresnu svom snagom štapom po glavi.

Ali, ne lezi vraže! Iza ćoška kuće u tom trenutku se pojavio treći gorila.

Šejnu je bilo jasno da Džon I. Hili još uvek nije primetio da mu se taj snažni čovek približava.

Zapadnjak se provuče kroz otvor između dasaka.

Ali i gorila je primetio Zapadnjaka. Hteo je da zove pomoć. Međutim, predomislio se kad je ugledao revolver u ruci visokog čoveka koji mu se tako brzo približavao.

Zapadnjak nije oklevao.

Hladna cev „remingtona“ fjučknula je munjevito kroz vazduh i zaustavila se na slepoočnici iznenađenog gorile. A, zatim je onesvešćenog Soupijevog čoveka odvuкао u senku zida zgrade.

Stari Džon J. Hili stvorio se tog istog trenutka pored njega.

Šejn mahnu rukom prema prozoru i Hili je odmah shvatio šta Zapadnjak namerava.

On je prekrstio ruke i Šejn je stavio svoju levu nogu u omču koju je stari čovek napravio, a zatim se vinuo u vazduh. Hvatao je prstima daske i penjao se uvis.

Donovi njegovih čizama najzad su se zaustavili na isturenoj dasci ispod prozora.

Zapadnjak nikako nije mogao da se kreće tako tiho da ga niko ne čuje. Njemu je to i bilo sasvim jasno.

— Hej, Vince — reče neko tihim glasom. — Meni se čini da to tamo nešto grebe.

— Verovatno neko od momaka napolju — odgovorio je neko drugi ljutito. — Budi miran i ne uzbuđuj se. Radićemo onako kako nam je naređeno. Dobro znaš da ne smemo da otvaramo vrata, bez obzira šta se napolju dešava.

Zapadnjak se isceri.

Njegovi prsti napipali su dasku na prozoru. Izvukao je bovi nož iz čizme i gurnuo sečivo u otvor između okvira prozora i daske.

Bez teškoća uspeo je da oslobodi bravu i zatim je lako podigao ram uvis.

Šejn se oprezno podizao naviše sve dok nije uspeo da se provuče kroz prozor. Uspeo je još da pogleda dole i vidi Džona J. Hiliја kako nestaje iza kuće prema ulaznim vratima.

Zapadnjak se isceri. Znači, taj stari čovek je nameravao da mu i dalje pomaže u ovoj opasnoj igri.

Sada je Zapadnjak provukao jednu nogu kroz prozor, a uskoro i drugu.

U sobi je bilo mračno. Skoro da se prst pred nosom nije mogao videti.

Dole u dvorištu jedan gorila se pomakao.

Zapadnjak je video kako snažni čovek polako ustaje. Požurio je da zatvori prozor za sobom.

Za trenutak je zastao i oslušnuo glasove koji su odozdo iz saluna za kockanje dopirali u sobu.

Sačekao je malo dok njegove oči malo naviknu na mrak, ali mu i to nije mnogo pomoglo.

Šibicu nije smeo da upali, jer na prozorima nije bilo zavesa koje bi se mogle navući i zaštititi ga od pogleda spolja. Jer svetlost bi se svakako videla iz dvorišta.

Zapadnjaku stvarno nije preostalo ništa drugo nego da se oprezno kreće napred cantimeter po cantimeter da ne bi ništa oborio u sobi što bi odalo njegovo prisustvo.

Na suprotnoj strani prostorije otkrio je jednu svetlu tačku veličine dolara.

Zviznuo je tiho kroz zube. Bio je siguran da se kroz taj otvor može pogledati dole u salun za kockanje.

Udario je kolenom u ivicu jednog pisaćeg stola, ali ga to nije bolelo pošto se kretao polako.

Najзад je stigao do otvora kroz koji se probijala svetlost i namestio oko na rupu u drvenom zidu.

Za trenutak mu je zastao dah od iznenađenja. A, zatim ga je oblio hladan znoj.

Kao začaran gledao je on nepomično u suprotnu stranu saluna za kockanje gde se na polovini visine zida nalazio separe kao neki viseći kavez.

Odavde se sasvim dobro mogla videti sofa na kojoj su se on i Brenda voleli.

Zapadnjak nije mogao da se uzdrži. Preko njegovih usana prešla je tiha psovka,

Znači tako je to bilo! Taj pokvareni Soupi Smit ga je sigurno posmatrao dok je on sa Brendom Miler bio u separeu, i to kroz ovu istu rupu.

— Odvratni nitkov! — procedi Zapadnjak kroz zube.

Međutim, nije imao mnogo vremena da razmišlja o tome šta se onda dogodilo. Još gore je bilo ono što je sada ugledao. Da li je to stvarno moguće?

Bili su podigli jednu malu stolicu na sto pored sofe i na njoj je sedela Brenda Miler.

Bili su joj skinuli haljinu i ona je sada na sebi imala još samo grudnjak koji je jedva uspevalo da zadrži njene bujne grudi.

A iza nje na sofi sedela su dvojica gorila sa revolverima u rukama.

XII

Zapadnjak je prokuvao od besa.

Jasno je mogao da vidi tragove suza na Brendinom licu i odmah je razumeo koliko se ona sada oseća poniženom.

Dole u salunu za kockanje galamili su muškarci koji su već bili platili da uživaju u njenom telu. Čekali su još samo to da Soupi Smit označi početak pucnjem iz pištolja.

Zapadnjak je pokušao dobro da osmotri salun za kockanje i otkrije gde se nalazi Soupi Smit, ali kroz mali otvor u daska-

ma mu to nije uspelo, jer je mogao da vidi samo jedan deo prostorije.

Svuda je primetio snažne gorile sa hrastovim štapovima. Neki od njih su za pojasom nosili i revolvere.

Bilo je očigledno da Soupi Smit ovog puta ne želi ništa da prepusti slučaju. Izgleda da je sve proračunato i do najmanje sitnice. Nije hteo da dozvoli da ga Zapadnjak još jednom nadmudri i smeje mu se u lice.

Zapadnjak je procenio svoje šanse da uspe, ali shvatio je da ih skoro i nema.

Opsovao je i razmislio šta bi mogao da preduzme.

Palo mu je na pamet da bi najbolje od svega bilo to da može malo da osmotri šta se sve nalazi oko njega. Ali, kako. Šibicu nije smeo da zapali, jer bi to neko odmah primetio iz dvorišta.

Video je kako se dole u salunu za kockanje kroz gomilu ljudi probija napred neki čovek.

Ubrzo je nestao iz Zapadnjakovog vidnog polja, ali je visoki čovek ipak uspeo da ga prepozna. Bio je to onaj gorila koga je sredio Džon J. Hili.

Zapadnjaku je sada bilo jasno da je došlo krajnje vreme da nešto preduzme.

Soupi Smit će uskoro saznati da je njegov protivnik krenuo u napad.

Nešto mu je palo na pamet.

Izvadio je brzo jedno zrno šibice i zapalio ga.

Osvrnuo se na sve strane i ubrzo se iscerio kad je primetio da se pored prozora nalazi neka plehana kanta.

Prešao je brzo na drugu stranu i video da se na dnu posude nalazi pesak prekriven pepelom i opušcima cigareta.

Šejn je nasumce uzeo papire sa stola i zapalio ih. Zatim ih je bacio u kantu.

Pogledao je na sve strane, ali osim američke zastave koja se nalazila na zidu pored pisaćeg stola nije nigde u sobi bilo nijednog komadića platna.

Brzo je skinuo svoju vunenu makinav-jaknu i stavio je dan rukav iznad plamena koji je suknio visoko iz kante.

Prošao je koji trenutak dok nije počela da gori vuna. Zatim se dim raširio na sve strane.

Zapadnjak je odvuкао kantu do vrata koja su se sada u svetlosti plamena ocrtavala u tmini.

Sačekao je izvesno vreme dok se jakna nije još više zapalila.

Zatim je otvorio vrata tako da su dim i vatra suknuli kroz otvor.

Samo nekoliko koraka bilo mu je potrebno da stigne do rupe u zidu od dasaka.

Stavio je usne na nju i dreknuo što ga grlo nosi.

— Vatra!

Zatim je ponovo pogledao desnim okom kroz otvor u zidu od dasaka.

Galama je bila velika, ali su ga ipak čuli.

Odjednom je nastao tajac. Svi su pogledali gore uvis.

Zapadnjak je primetio kako je među ljudima nastala velika gužva.

Sa suprotne strane saluna za kockanje skočio je u separeu jedan gorila. Mlatarao je rukama i zatim riknuo.

— Gazdina kancelarija gori!

Odgurnuo je svoga drugara koji je takođe ustao i potrčao niz drvene stepenice.

Dole u salunu za kockanje je nastao pravi pakao.

Na ulaznim vratima ljudi su se gurali kao da im je sam đavo za petama. Svako je hteo da izađe prvi.

Šejn je primetio još i to da je i drugi gorila napustio separe.

Nijednom od dvojice bandita nije palo na pamet da spasava Brendu Miler.

Devojka je sedela na stolici ukočenih očiju.

Zapadnjak je tek tada primetio da su njene noge bile vezane za stolicu.

Brzo se okrenuo i dotrčao do plehane kante.

Njegova makinav-jakna se dimila kao da se nalazi u samom paklu.

Bovi nožem je raspirio vatru i plamen je suknuo uvis. Zahvatio je i drvena vrata.

Zapadnjak se isceri. Ljutito je prišao vratima i otvorio ih nogom.

Divlji krici i galama čuli su se iz salona za kockanje. Zidovi su drhtali pod udarcima čizama.

— Napolje! — čuli su se prodorni glasovi. — Što pre, momci! Inače ćemo se ovde pretvoriti u ugljenisane đavole!

Zapadnjak je povukao plehanu kantu malo nazad da vatra ne bi zahvatila drvene zidove.

Crni oblaci dima kuljali su iz plehanog suda. Izgledalo je stvarno tako kao da je ovde vatra zahvatila celu zgradu.

Dim je omogućio Zapadnjaku da se neopaženo kreće. Uz to se na njegovu sreću vatra na vratima ugasila.

Šejn se nakašljao i sada je raspoznao dve gomile ljudi. Jednu na prednjem ulazu i jednu na zadnjem.

Na sredini salona više nije bilo nikoga.

Brenda je drhtavim rukama pokušavala da se oslobodi svojih veza na nogama.

Dovikivala je u pomoć, ali se niko nije odazivao. Svi su bili zaokupljeni time da spasavaju svoju sopstvenu kožu.

Zapadnjak je išao niz stepenice, pipajući oprezno da ne bi nešto srušio.

Pretrčao je preko saluna za kockanje na suprotnu stranu i u nekoliko skokova već se našao gore u separeu.

Mora da je ličio na pravog pravcatog crnog đavola koji je tog trenutka izašao iz pakla kada je stao ispred Brende. Iscerio se i nožem presekao veze na njenim nogama. Međutim, devojka ga izgleda nije poznala.

— Šta je sada, srce? — upita on. — Pa to sam ja.

Poljubio je.

— Šejne! — viknu ona i njene oči se zamutiše.

A, zatim se onesvestila.

Zapadnjak se osvrtao na sve strane, a zatim je prebacio devojku preko svog snažnog ramena. Požurio je s njom niz stepenice.

U to vreme i poslednji čovek bio već napustio salun za kockanje.

Šejn je sa Brendom mirno krenuo prema vratima. Njene vitke noge u crnim svilenim čarapama njihale su se tamo-amo ispred njegovih grudi.

Kad je izašao iz zgrade nigde nije bilo nikoga.

Ljudi su već svi bili pobjegli na suprotnu stranu ulice da ih ne bi zahvatila vatra.

— Eno ga! — dreknu neko iz gomile. — On je zgrabio tu lepu lutku! Sto mu gromova. A zašto sam ja platio sto dolara za nju, momci?

Zapadnjak je držao svoj đavolski opasan „remington” u desnoj ruci i cev je preteći zjapila prema gomili ljudi.

— Ali, ti si podvio rep i kukavički uhvatio maglu, momče, a nju si ostavio da izgori! — frknu Šejn besno. — Ako se iko od vas tamo na suprotnoj strani ulice usudi da je samo pipne, dobiće metak u čelo! Zato, pamet u glavu ljudi! Ja se stvarno ne šalim. A uostalom, bolje je da se malo pobrinete o tome da vatra ne zahvati ostale kuće u ulici!

Nastala je opšta gužva. Svi su nešto pričali i objašnjavali. Skoro da se ništa više nije moglo čuti.

Šejn je s Brendom na ramenu pretrčao preko ulice.

Morao je svakako da se izgubi u gomili pre nego što gorile Soupija Smita otkriju prevaru.

Hrapave, grube ruke pružale su se bojažljivo prema zavodničkim oblinama slatkog tereta na Šejnovom ramenu, ali su se brzo povlačile čim bi visoki čovek mahnio revolverom.

Niko se nije usudio da stane ispred njega i da mu prepreči put.

A onda, kao da je iz zemlje iznikao, ispred Šejna se stvorio niko drugi nego taj stari ugursuz Džon J. Hili.

Zapadnjak se isceri.

Stari čovek ga brzo povuče za rukav u jednu sporednu ulicu.

Iza kuća, plotova i preko napuštenih uličica hitali su prema pansionu starog Hilija.

Stigli su dosta brzo.

Brenda je došla svesti tek kad su stali ispred zgrade i kad je Šejn spustio na zemlju.

Njene ruke obavile su se oko Zapadnjakovog vrata. Osetio je suze na njenom licu kad ga je poljubila.

Zapadnjak se odvojio od nje i predao je u ruke starom Hiliju koji je u međuvremenu kucnuo tiho na zadnja vrata pansiona.

— Pazi na nju, Džone! — reče Zapadnjak promuklim glasom. — I, što dalje ruke od nje ti stari lopove! Je li jasno?

Visoki čovek nije ni sačekao Hilijev odgovor. Okrenuo se i ubrzo nestao u mraku kao neka tamna senka.

Džon J. Hili je zagrlio Brendu.

— Ne sme se plakati, mala — reče on nežno i potapša devojku po ramenu. — Tu je stari, dobri Džon J. Hili koji će te čuvati kao malo vode na dlanu tako da ti taj nitkov Soupi Smit neće moći ništa!

Ljutiti glas njegove unuke Alme vratio ga je u stvarnost. Hili se trže.

Spustio je svoje ruke sa Brendinog tela i poveo je prema Almi.

Njegova unuka se narogušila. Htela je da vikne besno kao prerijska mačka, ali kad je čula šta je Soupi Smit uradio sa svojom nekadašnjom prijateljicom ona se smirila.

— Gde je Šejn, sada? — upita ona tiho kada je Džon J. Hili zatvorio vrata za sobom.

Stari čovek se iscerio.

— Nisam baš siguran, ali mi se čini da on ovog trenutka prokleta opasno hoće da zavine šiju tom nitkovu Soupiju Smitu.

XIII

Zapadnjak u gomili ljudi nije baš tako jako padao u oči. On se sagnuo da ne bi baš toliko štrčao iznad ostalih.

Već se saznalo da je ove ljude neko prevario.

Džefov palas nije zahvatila vatra.

Čovek koji je na svom ramenu odneo tu devojkicu raskošnih oblina Brendu Miller napravio je lažnu uzbunu, zapalivši komad vunene odeće.

Posle kratkog oklevanja jedan od bandita Soupija Smita prikupio je hrabrost i vratio se u salun za kockanje.

Doduše, bilo je još puno dima, ali to nije bilo tako strašno.

Momak se usudio i da krene uz stepenice prema kancelariji gazde Soupija Smita.

Tamo je otkrio prevaru. U plehanoj kanti gorela je maki-nav-jakna.

Odmah je kriknuo i dao rukom znak ostalim ljudima Soupijeve bande da nema opasnosti.

Slim Džim Foster i ostali nitkovi pojurili su u salun za kockanje.

Najzad se pojavio i gazda Soupi Smit lično.

Njegovo lice bilo je iskrivljeno od besa.

Odmah je kazao da više nikog ne puštaju večeras u salun za kockanje i naredio da se pozovu njegovi najbliži saradnici, jer je osetio da se njegova imperija nalazi u opasnosti, pošto nije uspeo da uhvati tog đavolskog Šejna.

Sada je znao da je Šejn ušao kroz zadnje dvorište, a zatim u njegovu kancelariju. Prethodno je sredio trojicu gorila koji su u dvorištu čuvali stražu.

Soupi Smit je isto kao i Slim Džim Foster bio ubeđen da je u tome neko pomogao Šejnu, ali o tome ništa nisu mogli da saznaju, jer stražari nisu primetili nikog.

Sada su njih petorica sedeli za jednim stolom za kockanje.

Soupi Smit, Slim Džim Foster, Selvin Lanser, Ould Trip i Džordž Bauers koga su svi oslovljavali sa „sveti oče” jer je nosio crnu mantiju i upotrebljavao iste izraze kao kakav pravi pravcati sveštenik.

Banditi Soupija Smita su svi bili krenuli da traže Brendu Miler i Šejna. Dobili su naređenje da pretraže svaki kutak i svaku kuću u gradu.

Zato sada nije bilo nijednog od gorila Soupija Smita u zadnjem dvorištu saluna za kockanje.

Zapadnjak se iscerio kad je prišao vratima. Jer, nisu bila zaključana.

Soupi Smit je očigledno poverovao da se Šejn zavukao negde u mišju rupu i cuti.

Šejn olabavi svoj „remington“ u futroli. Pretpostavljao je da se svašta može dogoditi.

Bilo je sasvim jasno da sada počinje odlučujući deo ove zamršene igre i da mora biti jako oprezan, jer ovaj zadnji udarac je sigurno razbesneo Soupi Smita i verovatno doveo u sumnju i to da li će se Soupi odlučiti da primi jednog tako opasnog čoveka u svoju bandu kakav je Šejn.

Međutim, Zapadnjak nije imao drugog izbora. Ušao je u mračan hodnik i zatvorio vrata za sobom.

S druge strane ispod vrata je prodirala svetlost. Mali snop, ali dovoljan da mu pokaže put.

Zapadnjak se kretao jako oprezno da ne bi suviše rano otkrio da se nalazi ovde.

Stigao je do vrata.

Sada je mogao sasvim jasno da čuje ono što se unutra u salonu za kockanje razgovara.

Najpre je začuo neki grubi glas. To je verovatno bio stariji čovek!

— Nije bilo dobro što ste počeli lov na tog Šejna, Soupi! On je tebi uzeo novac na pošten način. Koliko sam čuo on je pozeleo da radi za nas, a pogotovu zbog toga što mu se Brenda Miler jako dopala.

— Šejn je jako opasan — oglasio se Slim Džim Foster. — Njemu sve polazi za rukom i, verovatno će uskoro on biti gospodar Skagveja.

— Meni se čini da Slim Džim misli da si ti neki priglup čovek, Soupi — reče stari čovek podrugljivo.

Zatim se čulo škripanje stolica.

— Prestanite! — grmnu oštar glas Soupija Smita. — Mi spremamo ražanj, a zec je još u šumi. Zar ne možete da shvatite da najpre moramo uhvatiti tog đavolskog Šejna, pa tek onda da razgovaramo o tome šta ćemo da uradimo s njim. Treba da se dogovorimo i o nekim drugim važnim stvarima. Maunti nameravaju da prevezu svoje carinske takse. Ja nikako nemam nameru da propustim da nam umakne jedan tako krupan zalogaj. Ne mogu da vam kažem sve detalje, ali Pretis me je obavestio...

Zapadnjak je polako otvorio vrata i malo ih gurnuo.

Ugledao je petoricu ljudi koji su sedeli za stolom za kockanje. Dvojicu od njih nije poznavao.

Šejnu je sada bilo jasno da pred sobom ima najpoverljivije ljude Soupija Smita.

Ljutito je klimnuo glavom i stegao usna.

Znači, karte su podeljene.

Igra je mogla da počne ponova.

— Pre nego što počnete da raspravljate o Mauntima, bolje je da rešite šta će biti sa mnom — oglasi se Zapadnjak sa vrata.

Glave petorice muškaraca okrenuše se prema njemu.

Slim Džim Foster skoči kao oparen sa stolice. Njegova desna ruka naslonila se jednim brzim trzajem na dršku revolvera, koja je štrčala iz futrole njegovog kožnog pojasa.

— Hajde već jednom, probaj se malil! — reče Zapadnjak i nasloni se na zid pored vrata koja su vodila u hodnik. Prekrstio je ruke na grudima.

Slim Džim Foster je pocrveneo. Za trenutak je izgledalo da će stvarno potegnuti revolver i pucati na Šejna!

Međutim, nisu ga zaustavile reči koje je izgovorio Šejn već nešto drugo.

Soupi Smit je podigao ruku.

— Halo, Šejne! — pozdravi ga Soupi. — Šta je to sada? Gde ti je Brenda?

— Odveo sam je u njenu kolibu da se obuče — odvrati Zapadnjak. — Gde se sada nalazi, to stvarno ne znam. Nadam se da će je tvoji ljudi ostaviti na miru. Ti si nju poklonio meni i ne dozvoljavam da neko posegne za onim što pripada meni.

Šejn je govorio mirno. Nije podizao ton. Hteo je da izbegne sve što bi moglo da izazove Soupija Smita. Čuvao se i toga da Soupi Smit nešto ne posumnja u njega.

Soupi Smit mahnu rukom prema Fosteru.

— Donesi još jednu stolicu. Džime! — naredi on oštro.

Slim Džim Foster je zastao. Hteo je nešto da kaže, ali ga je pogled Soupija Smita presekao i on nije rekao ništa.

Plavi momak doneo je još jednu stolicu i stavio je pored starog čoveka koji se prijateljski iscerio prema Zapadnjaku.

Soupi Smit ponovo mahnu rukom Zapadnjaku.

— Sedi, Šejne! — reče on.

Zapadnjak se odvojio od zida.

Prišao je za sto i pridružio se ostalima. Sve je pored starog čoveka kako mu je ponuđeno. Bio je to dosta dobar znak što mu je Soupi Smit govorio na „ti“.

Soupi pruži ruku prema starom čoveku koji je sedeo pored Zapadnjaka.

— To je Ould Trip — reče on. — Taj se brine o prodaji opreme i svega ostalog što novim ljudima koji ovde pristignu treba tamo gore prema Jukonu. Pored njega sedi Bauers koga mi zovemo „sveti otac“. Kad budeš razgovarao s njim biće ti jasno zašto. Ostale si već upoznao. U međuvremenu si imao dosta vremena da razmisliš o mojoj ponudi. Šta si odlučio?

Svi su bili iznenađeni ovim pitanjem. Pogotovu Zapadnjak koji to svakako nije očekivao posle svega što se dogodilo.

— Da li ta ponuda još uvek važi? — upita on, pokušavajući da sredi svoje misli.

— Naravno da važi! — odgovori Soupi Smit brzo. — Ti si u međuvremenu dokazao da si pravi čovek za nas. Mislim da je bolje za tebe da se okaneš tih misli o čeprkanju no zlatonos-

nim poljima. Ovde u Skagveju nalazi se zlatni rudnik za jednog čoveka kao što si ti.

Zapadnjak malo suzi oči. Mahnuo je glavom prema Slim Džimu Fosteru.

— Čini mi se da se ne slažu svi da ja postanem član vašeg društva, Soupi! — promrmlja Zapadnjak.

Soupi Smit se trže.

— Varaš se, Šejne! — odvrati on i zacereka se. — Da neko ima nešto protiv tebe on bi to ovde sada i kazao.

Slim Džim Foster steže usne. Iz njegovih plavih očiju sevalo je stotinu munja. Međutim, nije se usudio da kaže nijednu reč.

— Eto vidiš i sam! — zaključio Soupi Smit. — Svi se slažu da ti postaneš naš čovek.

— Nadam se da tu nema nikakvih podvala, zar ne? — upita Zapadnjak. — I, da ne postavljate nikakve uslove!

— Podvale nema, ali zato postoji jedan mali uslov — reče Soupi Smit. — Moraćeš da istreseš iz svog džepa 40 000 dolara. Ali, zato možeš da zadržiš Brendu. Ja sam sebi već našao zamenu za nju.

Zapadnjak se osloni na naslon stolice i polako odmahnu glavom.

— Ne 40 000, Soupi — odgovori on mirno. — Polovina od toga je već bila moja pre nego što sam stigao u Skagvej. Dobićeš svojih 20 000 dolara, ali ni cent više.

Očni kapci Soupi Smita se suziše.

Za stolom je zavladala grobna tišina.

— Sine moj — oglasi se pošle nekoliko trenutaka „sveti otac“ Bauers — sve ovozemaljsko pripada đavolu. Ko se druži s novcem zbog novca će izgubiti glavu. Razmisli, sinko! Još nije kasno da se predomisliš.

Zapadnjak pogleda čoveka u crnoj mantiji i isceri se.

— Da li on besplatno radi za tebe, Soupi? — upita on.

Soupi Smit se nasmeja.

— Ni govora o tome, on je još i najpohlepniji, Šejne — reče on. — Dobro, sporazumeli smo se. Ti ćeš meni vratiti 20 000 i radićeš besplatno mesec dana za mene. Da li se slažeš?

Zapadnjak se osmehnu.

— Ti, Soupi, izgleda stvarno ne možeš biti drukčiji — odgovori on. — Moraš od svakog da iskoristiš bar nešto. Ali, dobro. Ja se slažem da bude tako kako si ti predložio.

Soupi Smit mu pruži ruku i isceri se.

— Stigao si baš u pravom trenutku. Šejne — objasni on visokom čoveku. — Pred nama se nalazi jedan veliki zalogaj. Maunti...

Zatim je Soupi Smit ispričao ono što je Zapadnjaku već odavno bilo poznato.

Taj đavolski Soupi Smit je morao imati nekog jako sposobnog čoveka kod Mauntija koji izgleda zna sve!

Zapadnjak se nadao da bar ne zna to da je jedan čovek poslat u Skagvej da bi se pobrinuo o tome da zlato Mauntija bude prebačeno na kanadski brod „Tartar“ koji se nalazio u luci Skagveja!

Šejn pomisli na Šelbija. I s te strane je vrebala opasnost. Valjda taj ćelavko neće promeniti stranu zato što ga je Šejn ponizio pred Almom?

Ipak, zasad je sve krenulo onako kako je Zapadnjak i zamislio.

— To će biti tvoj prvi zadatak, Šejne — reče Soupi Smit na kraju svoje priče. — Mi ostali ćemo budno pratiti na one tipove koji pomažu Mauntima. Ako budeš uspešno izveo ovu akciju onda ćemo videti šta ćemo dalje!

Zapadnjak klimnu glavom.

— Kolika je vrednost? — upita on.

— 150 000 — odvrati Soupi Smit, vrebajući kako će Šejn reagovati.

Zapadnjak je zbunjeno gledao u njega.

— Zar nisi mogao da mi taj posao poveriš kasnije, posle mesec dana od mog prijema u vaše društvo? — upita Zapadnjak i namršti se.

Soupi Smit se isceri.

— Nel! — reče on veselo. — Ja ću se postarati o tome da ti u prvom mestu uradiš što je moguće više poslova za mene!

Svi su se smejali.

Jedino je Slim Džim Foster nervozno grizao svoju donju usnu. Njemu se izgleda nije dopalo to što sada s njima za stolom sedi još jedan čovek, a to znači da je jedan više i na iaslima.

— Šejn je sada primljen u naše društvo i daće svoj ulog — ciknu Oul Trip veselo. — Sa 20 000 jaja može se napraviti jako dobra svečanost, momci. Zato napred!

Zapadnjak klimnu glavom.

Ti dolari svakako nisu bili njegovi. Zašto da ih ne prepusti drugome!

Svi su ustali i krenuli prema šanku.

Međutim, ne lezi vraže. Vrata saluna za kockanje su se odjednom s treskom otvorila i unutra su ušla dvojica Soupijevih gorila sa Brendom Miler u sredini. Ona još uvek nije imala ništa na sebi osim donjeg veša.

Zapadnjak se uplašio.

Da možda ti banditi nisu namirisali njen trag i pronašli je u Hilijevom pansionu!

— Uхватili smo je gazda — viknu jedan od dvojice gorila. — Htela je da uđe u svoju kolibu. Ta prokleta divlja mačka nas je...

— Sklonite vaše prljave šape s njenih ruku! — dreknu Zapadnjak ljutito.

Stajao je raširenih nogu na sredini sobe, a njegova desna ruka bila je naslonjena na dršku „remingtona”.

— Pusti je, Henk! — viknu Soupi Smit. — Ona sada pripada Šejnu i niko ne sme da je pipne! Jeste li razumeli?

Dvojica gorila ispustiše Brendine ruke kao da su se onekli o neko usijano gvožđe.

Šejn priđe devojci.

— Gde se nalazi tvoja haljina, draga? — upita on.

Devojka podiže obrve.

— Ja ću je sama pronaći — reče ona tiho.

Prošla je pored njega i uputila se prema vratima na koja je Zapadnjak ušao.

Zapadnjak klimnu glavom i obrati se dvojici gorila, koji su kao stubovi stajali na ulazu.

— Kad se Brenda spremi, otpratićete je do njene kuće! — objasni im on. — Vi ćete ostati kao straža ispred njene kolibe. Bez mog naređenja ona nikako ne sme napustiti kuću! Je li jasno?

Dvojica gorila uputili su svoje poglede prema Soupiju Smitu. Nešto im izgleda ipak nije bilo jasno.

— Šejn sada pripada nama — objasni im Soupi Smit. — I vi ćete morati da radite onako kako vam on naredi.

Oni su klimnuli glavom.

— Sačekajte je napolju! — reče Zapadnjak.

Dvojica gorila izadoše.

Šejn se okrete.

Brenda je stajala na zadnjim vratima i gledala ga. Bilo je očigledno da je čula njegove reči.

Zapadnjak joj je namignuo neprimetno, ali to nije moglo da izbriše tugu iz njenih zelenih očiju.

Okrenula se na drugu stranu i pognute glave pošla niz tamni hodnik da uzme svoju haljinu.

Šejn se vrati do šanka.

Ould Trip je doneo nekoliko boca šampanjca.

— A gde su žene? — upita Zapadnjak veselo.

— Jezik za zube — reče Ould Trip. — Ti si mi neki strašan momak! A, Brenda znači zbog toga ne sme da napusti svoju kolibu, zar ne? Ili želiš nesmetano da se zabavljaš? Soupi, jes li to čuo? Ovaj je izgleda gori od tebe!

Šejn se isceri. Ali, kad je u očima Soupija Smita ugledao zamišljen izraz nije se više osećao tako udobno u svojoj koži.

Možda nije trebalo toliko da preterujem, pomisli on.

XV

Šejn je osetio da je suviše popio. On se prema ostalima još dobro držao.

Ould Trip je već skoro jedan sat hrkao u nekoj od soba Džefovog palasa, a čak su i Soupija Smita morali da odnesu u njegovu kancelariju gde su ga stavili na jedan kanabe.

Jedino je Slim Džim Foster, mladi plavi momak, krišom prosuo pod sto veći deo pića koje mu je usuto.

Zapadnjak je to primetio i znao je da ipak mora biti oprezan.

Osvrtao se na sve strane, ali dosad nije primetio da ga neko prati. Međutim, to nije moralo da znači da je to istina. Jer, Slim Džim Foster se svakako bolje snalazio u Skagveju nego on.

Zapadnjak je ugledao dvojicu gorila koji su čuvali stražu ispred Brendine kolibe. Ali je otkrio i senku čoveka koji se od njih krio iza ugla zgrade.

Šejn se naslonio na vrata kad je stigao do kolibe i pravio se da je mnogo pijaniji nego što jeste. Štucao je glasno i gorile su se zbog toga smejali.

— Hik, momci — reče on iz grla — da... da li je sve u... u redu.

— Mis Brenda nije izlazila iz kuće, Šejne — obavesti ga jedan od njih.

— Dobro — reče Šejn teška jezika. — Onda možete da... da se izgubite.

Tog trenutka jedan od gorila je primetio senku na uglu kuće.

— Hej! — uzviknu on iznenađeno.

Pre nego što je gorila mogao bilo šta da preduzme, Šejn je munjevito potrčao prema nepoznatom čoveku i još uspeo da ga uhvati za jaknu.

Krznena kapa pade čoveku s glave i seda kosa Džona J. Hilija zabelela se u mraku.

Zapadnjak se okrenuo nazad.

Dvojica gorila nisu krenuli za njim već su zbunjeno posmatrali šta on radi. Očigledno nisu očekivali da će Zapadnjak tako brzo reagovati.

— Imaš li još koji trik na raspolaganju? — upita Zapadnjak tiho.

— Jasno da imam — šaputao je Hili.

A zatim je stari čovek počeo glasno da grdi.

— Pustite me, vi grubijane! Šta hoćete od mene?

Zapadnjak mu je šapnuo na uho.

— Izdajica se zove Prentis! Neka ga Harding uzme pod svoje. Isto tako se postarajte da negde nestane i Šelbi!

Glasno je Zapadnjak viknuo da mogu čuti i gorile.

— Ti skitnico jedna, špijuniraš me!

Okrenuo je lice starog čoveka prema Soupijevim ljudima.

— Poznajete li ovog ugursuza? — upita Šejn.

Gorile klimnuše potvrdno glavom. Po njima se jasno videlo da im susret sa Hilijem nije neprijatan.

— To je mister Hili — odgovori jedan gorila. — Soupi Smit nam je naredio da držimo dalje svoje prste od njega.

— Tako znači? — čudio se Zapadnjak. — Meni to nije rekao. — A ja ni u snu ne volim one koji njuškaju za mnom!

Udario je desnom šakom Hilija.

Šejn je bio siguran da dvojica gorila nisu primetili da je to odjek udaraca šake o šaku Džona J. Hilija koga ruka visokog čoveka skoro nije ni dodirnula.

Stari Hili je počeo da stenje i kašlje.

Munjevito je stavio nešto u usta i Zapadnjak nije bio mnogo iznenađen kada je Hilijevo lice nekoliko sekundi kasnije bilo obliveno krvlju.

Znači, stari čovek je sigurno stavio u usta bešiku napunjenu krvlju govečeta i zagrizao je zubima.

On je to uvek ranije činio kad nije želeo da se suviše upušta u tuče.

Uvek kad bi se okrvavljena lica bacio na zemlju i izigravao mrtvog čoveka niko više nije obraćao pažnju na njega.

Šejn je frktao kao da je ljut.

Podigao je Hilija uvis i nekoliko puta uputio svoju pesnicu prema njegovom licu.

Džon J. Hili je uvek u pravom momentu udario šaku o šaku da bi se Zapadnjakova desnica našla ispred njegovog nosa.

Zapadnjak je čuo dahtanje dvojice gorila koji su im prišli blizu. Pustio je starog čoveka da padne na zemlju.

Hili se odmah opružio koliko je dug i prevrnuo se na leđa. Iz njegovih usta je još uvek curila krv.

— Zaboga, pa on je starog Hilija poslao na onaj svet! — viknu jedan gorila.

Zapadnjak odmahnu rukom.

— Glupost! — režao je on. — Taj matori lisac će već preživeti. I, u svakom slučaju, naučiće nešto pametno. Da ne sme da se muva oko moje kuće!

Šejn se isceri.

— A šta da radimo s njim? — upita jedan.

— Radite što god hoćete — odbrusi on i odmahnu divlje rukom. — Možete tog starog lopova ostaviti ovde da leži u blatu, a možete ga odneti i kući, ako mislite da treba da izigravate velikodušnost.

Bile su to njegove poslednje reči koje je uputio dvojici zbunjenih momaka. Nije ni sačekao njihov odgovor. Krenuo je teškim koracima prema Brendinoj kući.

Nije bilo zaključano.

Brenda Miler mu je pošla u susret. Pojavila se na vratima s osmehom na licu.

Obline njenog tela ocrtavale su se kroz svilenu kućnu haljinu koju je na brzinu prebacila preko sebe.

Razrogačila je oči kad je ugledala nepokretno telo starog čoveka na zemlji.

Iz njenog grla oteo se prodoran, piskav krik.

Tog trenutka ugledala je Šejna ispred sebe i zbunjeno podigla ruke uvis.

Okrenula se natrag prema kući. Nameravala je da Šejnu zalupi vrata pred nosom.

Međutim, visoki čovek je bio brži.

Stavio je svoju čizmu na prag i zaustavio vrata. Zatim se munjevito bacio napred i gurnuo Brendu unutra.

Zatim joj je prišao bliže, nagnuo se iznad nje, poljubio je nežno i udario žestoko desnom nogom o pod.

— Ti prokleta droljo — viknu on. — Kako ti je palo na pamet da mi zatvaraš vrata pred nosom!

Ponovo je svojom pesnicom udario o drveni zid kolibe.

Šejn je namignuo Brendi i stavio ispruženi kažiprst desne ruke na svoje usne.

Uputio se ponovo prema otvorenim vratima. Pre nego što ih je zatvorio uspeo je da čuje kako jedan od dvojice gorila koji su uzeli između sebe starog Hilija mrmlja sebi u bradu.

— To je neki prokleta brutalan divlji pas! Od njega se moramo čuvati kao od vatre!

Zapadnjak se tiho nasmeja.

Kad je zatvorio vrata za sobom i okrenuo se nasmejana lica, Brenda je još uvek čučala na podu i zbunjeno ga gledala. Kao da nije verovala svojim očima da je to on.

Zapadnjak joj pruži ruku.

Njegove snažne ruke obaviše se oko njenog vitkog tela.

Poljubio je.

— Jesi li me dugo čekala, draga? — šapnuo joj je on na uho.

Za trenutak je stajala ukočeno, a zatim počela da dobije svojim malim pesnicama po njegovim grudima.

— Pusti me, ti bedni kavgađžijo! — viknu ona besno. — Mrzim te iz dna nuše, razumeš li? Ja...

Zapadnjak je držao čvrsto u svom naručju. Odneo je do krznenog ležaja i pustio je da sedne. Milovao je njenu kosu na potiljku.

— Da li ti stvarno misliš da sam ja neki kavgađžija? — šapnu joj on na uho.

Ona zbunjeno podiže glavu.

— Ali, mister Hili... on — mucala je devojka. — On je krvario kao neki...

— Kao neki matori vo — prekide je Zapadnjak i isceri se.

— Mislila sam da je on tvoj prijatelj. Šeine — šaputala je ona. — A kako... kako to kao stari vo?

— To što si ti videla, stvarno je volovska krv — reče Zapadnjak. — Mi smo priredili ceo taj cirkus za dvojicu gorila. Jer, oni će sada odmah javiti Soupiju Smitu šta se dogodilo i kako sam ja neki neobično grub čovek.

— Ti...

Sledeća reč joj je zastala u grlu.

Zapadnjak klimnu glavom.

— Da, ako si tako pomislila, draga — potvrdi on. — Ja radim zajedno s starim Hilijem.

Razrogačila je oči.

— Znači, želite da Soupija...

Prestala je da govori, jer se nije usudila da prevali reč preko usana.

Zapadnjak odmahnu glavom.

— Ne, draga — objasni joj on. — Mi ne želimo da ga uklonimo sa ovog sveta. Mogu ti i to kazati, da se je ovde našao zato da pomognem da maunti bezbedno prođu sa svojim zlatom kroz Skagvej. Međutim, Soupi Smit namerava da im otme to blago i dao je nalog meni da organizujem napad na njihov transport.

Zapadnjak je gledao u Brendu koja još uvek kao da nije verovala u ono što je čula. Bio je sasvim siguran da ništa ne rizikuje, zato što Brendi saopštava svoje planove. Ta devojka se zaista nikad neće vratiti Soupiju Smitu Uostalom, već je prećutala to da je Džon J. Hili pomogao Šeini da je prebace u Hilijev pansion. Znači da na nju može računati.

— Oh, Šeine — šaputala je ona. — Sađa mi je sve jasno. — Tako se radujem da...

Njen svileni ogrtač se otvorio.

Zapadnjak više nije osećao alkohol koji mu je izvesno vreme bio udario u glavu. Pred njim su se ukazale dve krupne, čvrste kugle od kojih nije mogao da odvoji pogled...

Brenda mu je skuvala jaku kafu.

Sedeli su jedno pored drugog na ležaju od krzna i srkali toplu, osvežavajuću tečnost.

Iz kamina je sijala vatra. Na pojedinim delovima Brendinog lepog tela videle su se graške znoja. Njene zelene oči gledale su Šejna.

— Kako to da si se tako iznenada izgubila iz Hilijeveg pansiona? — upita Šejn.

Devojka uzdahnu.

— Čuli smo da sve kuće pretražuju — odgovori ona. — Nisam htela da dovedem u opasnost Hilijeve. Alma mi je dala jedan svoj ogrtač i ja sam pokušala da stignem do svoje kuće. A, onog trenutka kad su me otkrili ja sam bacila Almin ogrtač. Nisam želela da ga neko prepozna.

Zapadnjak klimnu glavom.

— Moram priznati, to ti je izvanredno, Brenda — pohvali je on. — A sada nešto drugo. Šta ćeš raditi kad ja budem izvršio svoj nalog?

Ostavila je šolju s kafom i stavila prste svoje desne ruke na njegove usne.

— Meni je stvarno jasno da te ne mogu zadržati, Šejne — reče ona i uzdahnu. — Ako ti odeš, onda i ja moram da napustim Skagvej. Hoćeš li me povesti sa sobom, Šejne? Obećavam ti da ti neću praviti nikakve scene ako me budeš napustio.

Visoki čovek je poljubio nežno.

— Povešću te sa sobom u San Francisko, srce — obećao je on. — Budi sigurna da će tako biti!

— U jednom takvom gradu kao što je San Francisko treba ženi mnogo novca ako ne misli da potone, zar ne? — upita ona zabrinuto.

— Zapadnjak odmahnu rukom.

— Soupi je dužan da ti da naknadu za sve vreme koje si provela pored njega.

Brenda se pakosno osmehnu.

— Taj nitkov reče pristati da mi da nijedan cent, sigurno! — ciknu ona ljutito. — Ne znaš ti njega.

— Dobrovoljno sigurno neće pristati na to — reče Zapadnjak — i isceri se. — Ali, ima tu još nešto!

Gledala ga je zbunjeno.

Zapadnjak klimnu glavom.

— Ti sigurno znaš gde on čuva svoj novac, Brenda. Pre nego što se izgubimo iz ovog grada mi ćemo uzeti tvoj deo. Bez obzira da li se on s tim slaže ili ne.

Brendino lice se iskrivi.

Zapadnjak je u njenim očima ugledao tragove mržnje.

— Nikad nisam uvredila nekog čoveka u svom životu, Šejne — šaputala je ona. — Ali, ono što je Slim Džim Foster smislio i šta sam sve doživela, to se ne može nikad zaboraviti.

— I o tome ćemo se pobrinuti — reče Šejn. — Moraće skupo da plati sve to, veruj mi!

Šejn je taman hteo da ostavi šolju kad se Brenda bacila na njega.

— volim te, Šejne! — ciknu ona veselo.

Uskoro se čulo samo njeno ubrzano disanje...

XVII

— To se meni ne dopada — reče Šejn.

Slim Džim Foster ga je gledao sa strane.

— Sta? — upita on.

— Četiri čoveka pored kola! — vrteo je glavom Zapadnjak. — Jedan jaše napred, a drugi iza! To mi je nekako jako čudno. Ti maunti se ponašaju tako kao da na ovom svetu ne postoji jedan Soupi Smit.

— Oni nemaju pojma da smo mi obavešteni o transportu — reče Slim Džim Foster brzo. — Verovatno misle da će nas jednom venkom pratnjom zaplašiti.

Zapadnjak odmahnu glavom.

Znao je jako dobro da neće ništa rizikovati samo tako ako bude u sve sumnjao. Jer, Slim Džim će uvek predložiti nešto suprotno od onoga što je on savetovao.

Soupi Smit je verovatno iz nekog određenog razloga odredio da njih dvojica budu ravnopravni u komandovanju.

— Ja uopšte ne bih napadao kola — procedi Šejn kroz zube. — Ne verujem da ćemo tamo naći ni najmanji grumen zlata.

— Napašćemo kola! — frknu Slim Džim Foster besno.

— Na tvoju odgovornost, momče! — reče Šejn glasno, tako da su svi ostali ljudi mogli da čuju.

Škripanje točkova koji su parali suvi sneg već se moglo jasno čuti.

Ljudi koji su se nalazili u kolima, a ni njihova pratnja, nisu mogli da vide bandite koji su stajali sakriveni iza stena.

Uskoro je već morao da se pojavi konjanik koji je jahao napred ispred transporta.

Šejn je preuzeo na sebe zadatak da tog čoveka sredi. On je znao da su ljudi u transportu bili obavešteni i da neće pružiti veliki otpor prilikom napada.

Kada se jahač pojavio iza stene, Zapadnjak prodorno zviznu kroz zube.

Čovek okrete brzo glavu na tu stranu. Zgrabio je kundak svoje puške koja se nalazila zadenuta u sedlu u visini njegovog desnog kuka.

— Pridite malo bliže! — oglasi se Šejn.

Čovek je za trenutak oklevao, a zatim je stvarno okrenuo svoga konja i poterao ga prema mestu gde je stajao Zapadnjak.

— Da li hoćete da me povedete do Skagveja? — upita Šejn jahača kada je on zaustavio svoga konja na samo nekoliko koraka od njega. — Bojim se da će me napasti banditi Soupija Smita!

Jahač se isceri.

— Imaš li zlato kod sebe? — upita on.

Zapadnjak potvrdno klimnu glavom.

Čovek na konju podize obrve i nagnu se napred.

Šejn je na njegovom licu pročitao želiu da mu nešto saopšti. Zato se i odlučio da nešto odmah preduzme.

Munjevito je skočio i već se našao pored jahača. Uspeo je da ga zgrabi pre nego što je čovek izvukao svoju pušku iz sedla.

Već sledećeg trenutka jahač se našao na zemlji. Zapadnjak mu nasloni cev svog „remingtona“ na slepoočnicu.

Sve se dogodilo za tren oka i jahač je razrogačenih očiju gledao Šejna.

— Ovo je prepad, mister! — viknu Zapadnjak.

Čovek je bio beo u licu skoro kao i sneg na kome je ležao.

Šejn je mahnuo rukom prema mestu gde se nalazio Slim Džim Foster.

Sa svih strana pojavili su se iznenada ljudi kao da su iz zemlje iznikli.

Oni koji su bili u transportu nisu više imali nikakvu šansu. Izgleda da su to odmah shvatili.

Nije pao ni jedan jedini pucanj!

Jahač koji je pratio transport iza kola shvatio je brzo da tu više nema šta da se traži. Okrenuo je brzo svog konja nazad i u galopu odjurio nazad u pravcu Vajt Pasa.

Slim Džim Foster se veselo isceri prema Zapadnjaku. Očigledno je bio zadovoljan ishodom ove akcije.

— Jesam li ti rekao, Šejne? — ciknu on. — To je bila jedna obična dečja igra!

Zapadnjak podize obrve.

— Stani malo, momče! — opomenu ga on. — Da li si pronašao zlato?

Foster se trže. Zaista, ono najvažnije što je trebalo da se uradi još nije bilo završeno. Mahnuo je rukom dvojici bandita i naredio im da pretraže kola.

Minuti su prolazili. Plavi momak je bio sve nestrpljiviji.

— Pa, šta je to tamo! — viknu on ljut kao zvečarka. — Zar je moguće da još uvek niste pronašli zlato?

— Ovde stvarno nema ništa, Foster! — doviknu jedan od dvojice bandita koji su pretraživali kola.

Mladi Slim Džim Foster prebleda. Bio je bešan kao ris.

Bez mnogo razmišljanja pojurio je prema jednom pratiocu kola i zgrabio ga za revere jakne.

— Gde ste sakrili zlato, vi nitkovi! — viknu on.

Čovek sleže ramenima.

— Kakvo zlato? — upita on mirno. — Mi smo krenuli u Daju da se snabdemo neophodnim namirnicama za našu stanicu. Nije mi poznato ništa o nekakvom zlatu za koje vi pitate.

Slim Džim Foster je bio blizu nervnog sloma. Zar je to zaista moguće?

Smirio se tek onda kada je ugledao kako se Zapadnjak ceri. Okrenuo se brzo na drugu stranu i dugačkim koracima uputio se prema stenama iza kojih su ostavili svoje konje.

Zapadnjak mahnu rukom ostalim ljudima i oni krenuše za njim. On se nadao da su jahači sa zlatom u bisagama u

međuvremenu stigli u Daju koja se nalazila u podnožju Čilkot Pasa.

Soupi Smit će svakako prokuvati od besa kad sazna šta se dogodilo.

Sejn se namršti. Da li će kralj Skagveja ovaj neuspeh natovariti na vrat njemu ili pak Džimu Fosteru? Nije bilo sigurno da li su ostali banditi stajali iza njega i Fostera i slušali o čemu su njih dvojica razgovarali. Tu je još i ono najgore. I da su čuli, da li će to hteti da kažu? Taj plavi momak uživa svakako više poverenja kod Soupija Smita i možda će Soupi ipak poverovati pre Fosteru nego njemu!

Zapadnjak sleže ramenima. Šta je, tu je! Iz kože u kojoj se nalazio nije se moglo nikud izaći.

Moraće svakako da se osloni na sebe samog.

XVIII

Soupi Smit je na veliko iznenađenje Šejna i Fostera bio miran.

Sedeli su njih šestorica u njegovoj kancelariji u Džesovom palasu.

— Potcenio sam mauntije — reče on. — Ali, verovatno se iza svega toga nalazi major Vud. Ould Trip me je obavestio da je u poslednjih nekoliko časova projahalo skoro pola tuceta jahača sa punim bisagama preko Čilkot Pasa. Svi su se zatim našli kod pukovnika Stila i majora Vuda. Ali, još uvek zlato nije stiglo do palube „Tartara”. Mi ćemo zatvoriti puteve koji vode od Daje do Skagveja i pohvataćemo te jahače. Zlato nam svakako neće umaći.

Naslonio se nazad u stolici i njegovi pogledi su naizmenično pogađali čas Šejna, čas Fostera.

— Sto mu gromova, Soupi! — viknu Slim Džim Foster koji više nije mogao da izdrži prekoran pogled svoga gazde. — Mi tu ništa nismo mogli da uradimo.

— Svakako da niste morali znati za trik mauntija — odvrati Soupi Smit mirno. — To je tačno. Ali, ja ne podnosim ljude koji nemaju uspeha u svojim poduhvatima. Tim napadom ste otkrili sve karte. Maunti znaju da smo krenuli u poteru za njihovim zlatom. Sada će oni biti još oprezniji. Ja pretpostavljam da će oni pokušati da stignu u Skagvej tako što će jahati odvojeno, a ne u grupi. Šta ti predlažeš, Šejne? Već sam čuo da si ti bio protiv toga da se napadnu kola.

Zapadnjak sleže ramenima.

— Ja sam siguran da su maunti svojim transportom hteli da nas zavaraju — odvrati on mirno. — Sada, pošto znaju da je neko krenuo da im otme blago, sigurno će izmisliti neki drugi trik. Meni se čini da mi ne smemo obratiti pažnju samo na jahače. Bar bi trebalo da postavimo obruč oko keja na kome se nalazi brod „Tartar”.

— Dobro — reče Soupi Smit zadovoljno. — To ćete pre-

uzeti na sebe ti i Slim Džim Foster zajedno. Ostalo ću ja lično da sredim. Ne smemo da dozvolimo sebi dalje greške.

Slim Džim Foster skoči.

— Ja nisam napravio nikakvu grešku! — prasnu on.

— Tako znači? — odvrati Soupi Smit zajedljivo. — A gde je onda zlato mauntija?

Slim Džim Foster steže svoje usne i Zapadnjaku je to bilo drago.

Zadatak koji je Soupi Smit postavio njemu i Slimu Džimu Fosteru bilo je nešto što se samo poželeti može. Sada će imati dovoljno vremena da pripremi novo iznenađenje banditima.

Šejn je bio siguran da će Soupi Smit otkriti ko je on, tek kad zlato mauntija dospe na palubu „Tartara“.

— Koliko ljudi mi stavljaš na raspolaganje? — upita Zapadnjak.

Soupi Smit podiže obrve.

— Vas dvojica ćete dobiti pedeset momaka — reče on. — Želim da ni najmanji miš ne dospe na „Tartar“, a da vi to ne primetite! Da li vam je sada jasno? Ako se desi ma i najmanja greška, vas dvojica ćete se po kratkom postupku preseliti u pakao. Ne podnosim to da se među mojim ljudima nađe neko ko nije sposoban da nešto uradi. Momak koji može da se obračunava samo sa starima, nema mesto među mojim ljudima i nema šta ovde da traži.

Zapadnjak je pozeleo da razvuče lice, ali to ipak nije učinio kad je ugledao kako se Slim Džim Foster ceri. Tom plavom momku će svakako presesti osmeh kad Šejn bude kročio na palubu „Tartara“. Naravno, tu će biti Brenda Miler i zlato mauntija.

XIX

Šejnu nije bilo nimalo teško da se posvađa sa Slim Dimom Fosterom. Taj plavi momak je mnogo bolje poznavao pristanište Skagveja i nije se složio ni sa jednim predlogom Šejna.

Zapadnjak je najzad opsovao besno i udaljio se.

Kratko vreme je motrio sa jednog skrivenog mesta, a zatim se uputio prema Hilijevom pansionu.

Alma Hili je bila sama. Posle Šejnovog upozorenja njen deda je krenuo u Daju ga bi nešto smislio da zlato Mauntija ne dospe u ruke bandita Soupi Smita.

Mlada Alma ga je zadržala rukom kad je sa svojim stvarima zlazio iz pansiona.

— I ja želim da napustim Skagvej, Šejne — reče ona. — Moj deda mi je rekao da me vi povedete sa sobom u San Francisko.

— Stari lopov, ništa drugo i ne možeš očekivati od njega, Alma. Sve vreme je pokušavao da vas i mene nekako spoji.

Zapadnjakove oči ustremile su se prema njenim nabreklih grudima.

— Ali, ja više nisam dete, Šejne! — prošaputa ona. — Razgovarala sam s Brendom. Ona je tvrdila da ste vi jedan usamljeni jahač i da niste čovek koji bi se vezao za jednu ženu.

Alma Hili se u poslednje vreme stvarno izmenila. To više nije bila ona nakostrešena mačka. Valjda je shvatila da u ovom svetu muškaraca nema nikakve šanse da postane nešto, čak i da se uda za Soupija Smita.

Stari Hili je sigurno objasnio svojoj lepoj unuci da u San Francisku nikako ne sme biti tako narogušena, jer je tamo konkurencija mnogo veća nego ovde u Skagveju.

— Ići ćete s nama, Alma — reče Zapadnjak blago. — Meni će biti posebno zadovoljstvo da krenem na put s dve tako lepe žene pored sebe.

Alma ga je zagrlila. Njene čvrste grudi pritisle su đavolski opasno njegovu košulju.

Zapadnjak je osetio opasnost!

Odvojio se od devojke i uzeo svoj prtljag.

MALI RASTOM,
ALI KOČOPERNI GALSKI JUNAK

Asterix

od 11. marta
U ALBUMU SA
SAMOLEPLJIVIM
SLIČICAMA

ALBUM I SAMOLEPLJIVE
SLIČICE POTRAŽITE
KOD VAŠEG PRODAVCA
NOVINA

ASTERIX VAS VODI
U PARIZ
ASTERIX VAM
POKLANJA RAČUNAR
ASTERIX VAM
PRIPREMA I MNOGA
DRUGA VELIKA
IZNENADENJA U
NAGRADNOJ IGRI

Brenda se već bila spakovala. Nije htela da ponese mnogo sa sobom.

— Ne želim da me bilo šta podseća u San Francisku na tog nitkova — reče ona.

— Mislim da si u pravu — odvrati Zapadnjak. — Samo, treba svakako da dobiješ svoj novac. Za sve to vreme što si Soupiju Smitu pravila društvo, zar ne? Ali, pre toga mi moraš reći gde se nalazi njegov tajni trezor s novcem!

XXI

Nekoliko minuta kasnije Šejn se uvukao u mračnu sobu. Zatvorio je tiho vrata za sobom.

Ali, ne lezi vraže. Odjednom je osetio hladnu cev revolvera na svojim rebrima.

— Sad sam te najzad uhvatio, Šejne! — viknu neko.

Zapadnjak je poznao taj glas. Bio je to Slim Džim Foster.

— Uostalom, možeš da se oprostiš i od tvog sna da ćeš u svom naručju držati lepoticu Brendu Miler, jer i nju smo uhi-
vatili i sada se Bak brine o njoj. Možda će i uspeti da naplati svojih sto dolara koje je platio.

Zapadnjak je bio besan kao ris. Reagovao je brzo.

Njegova ruka zgrabila je flašicu sa mastilom sa stola i ona je munjevito poletela prema glavi mladog Fostera.

Momak je pucao.

Međutim, kugla je prohujala pored Zapadnjaka.

Šejn se odjednom stvorio ispred njega i izbio mu revolver iz ruke.

Snažna pesnica visokog čoveka pogodila je vilicu plavog mladića koji je klonuo, kao da ga je grom pogodio.

— Šejne! — začuo se ženski glas.

Zapadnjak se nije prevario. Bila je to Brenda.

Začuo se tup udarac i Slim Džim je pao na pod.

Udarac je zadao Bak koji je nišanio Šejna. Ali, pogodio je svoga drugara.

Zapadnjak brzo skoči. Tog dežmekastog Baka nije ipak smeo da potceni. U njegovoj ruci se odjednom stvorio revolver.

— Nazad, momče! — grmnu Zapadnjak. — I, ruke uvis!

Tek tada je Šejn ugledao Brendu.

— Skidaj se! — naredi on banditu.

Bak ga je zbunjeno gledao. Ipak, počeo je da se skida.

— Brže! — viknu Zapadnjak.

Momak je uskoro ostao samo u dugačkim gaćama.

— Sada pređi onamo i skini Slima Džima Fostera! — naredi visoki čovek.

Čovek je poslušao.

Brenda se vratila. Njene zelene oči su se razrogačile kad je videla čoveka u dugačkim gaćama.

Međutim, Šejn nije imao milosti.

— Brenda, skidaj se i oblači odeću ovog nitkova! — naredi on oštro.

— Ne, Šejne! — viknu ona ljutito. — Ta prljava odeća neće nikad dodirnuti moje telo!

— Moraš, Brenda! — objasni joj Zapadnjak. — Inače ćeš ponovo pasti u ruke Soupi Smita.

Devojka je poslušala. Skinula je haljinu sa sebe bez obzira što je Bak tako čežujivo gledao u njeno divno telo.

Obukla je njegove pantalone i košulju, a kada je na sebi imala i jaknu bandita, više nije bilo ni traga od njenih zavodničkih oblina.

Šejn je pogledao tamo gde se nalazio Slim Džim Foster. Bak je tog momka dobro privezao.

A zatim je Zapadnjak oprezno vezao i Baka.

— Nadam se da nisi uzela mnogo novaca, Brenda — reče Šejn.

— Nisam sigurno — odvrati devojka. — Ne treba mi njegov prljavi novac!

Dok su Brenda i Šejn žurili kroz dvorište, čuli su kako Slim Džim Foster besno doziva u pomoć.

— Sada će sve ići lako, draga! — reče Zapadnjak i stavi svoju ruku na rame devojke.

Valjda je major Vud ipak uspeo da prebaci zlato mauntija malim čamcem na brod „Tartar“.

XXII

Brenda i Šejn su otišli po Almu.

Od Džona J. Hilija nigde nije bilo ni traga ni glasa. Alma je bila zabrinuta.

Šejn je smirivao. Taj matori lisac se stvarno ovde snalazi kao riba u vodi.

Alma Hili je imala još manje stvari od Brende Miler.

U blizini keja tri neobična putnika su se sakrila iza jedne gomile sanduka.

— Čekajte me ovde, devojke! — reče Zapadnjak.

Zapadnjak je krenuo jednom sporednom uličicom koja je vodila na kej.

Dva čoveka odjednom su se stvorila ispred njega i upevali cevi svojih pušaka u njegove grudi. Kad su ga prepoznali sklonili su svoju gvožđuriju.

— Moramo podržati Soupija Smita koji čamcem juri za Mauntima! — objasni im on. — Hajde, krenite!

Dva čoveka potrčaše prema obali.

Šejn je pomogao devojka da se smeste u čamac koji se nalazio sakriven na obali. Odgurnuo ga je i počeo da vesla.

Nisu prešli ni pola puta do „Tartara“ kada su ih otkrili banditi Soupija Smita.

— Pali! — komandovao je neko od njih. Padoše pucnji.

— Sagnite se vas dve! — viknu Šejn.

Olovne kugle su zviždale đavolski precizno oko čamca.

Međutim, tog trenutka začula se pušćana vatra i sa „Tartara“.

Zapadnjakovo lice se razvuklo u osmeh kad je primetio kako banditi Soupija Smita beže i sakrivaju se u najbliže zaklone.

Camac majora Vuda sa zlatnim tovarom stigao je na „Tartar“.

Kralj Skagveja, Soupi Smit, najzad je morao da prizna poraz. Veliki zlatni zalogaj mu je umakao. Naredio je svojim ljudima da se povuku. Pognute glave krenuo je za njima prema prvim kućama Skagveja.

Mornari na „Tartaru“ su s divljenjem gledali u dve devojke koje su, doduše, bile obučene u čudnu odeću, ali...

Zapadnjak zagrlj devojke.

— Napred u novi život, moje lepotice! — reče on veselo.

K R A J

**EDICIJA DOK HOLIDEJ
VANREDAN BROJ**

**SLEDEĆA SVESKA
ŠEJN**

BROJ 71

DŽEK SLEJD

POBUNJENICI I DEVOJKA

— Imaš li hrabrosti da me odvedeš kod El Agile?

— upita Šejn iznenada.

Meksikanac se trže kao da ga je kobra pecnula.

— Ne razumem — odvrati on i isceri se kiselo.

Zapadnjaku nije bilo potrebno mnogo vremena

da shvati da taj čovek laže. Jer, već sledećeg

trenutka uočio je senke svuda unaokolo.

Znači, upao je u đavolski opasnu zamku!

izlazi 16. aprila 1985.

IZDAJE I ŠTAMPA NIŠRO FORUM OOUR MARKETPRINT, 21000 NOVI SAD V. MIŠIĆA 1.